

REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

Leto XII
Številka 10
Oktober 1981

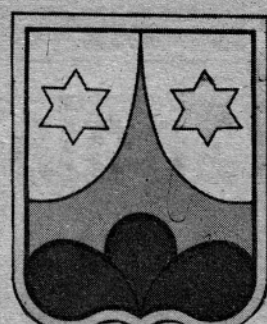
Savinjske

Glasilo socialistične
zveze delovnega ljudstva
občine Mozirje

NOVICE

LJUBNO

GORNJI GRAD

Poštnina plačana v gotovini

Več ljudi naj odloča!

Mozirski komunisti so se srečali s Francetom Popitom in njegovimi sodelavci na konferenci ZKS v Nazarjah. Vsebina razgovora je bila v glavnem naravnana na razmere v gospodarstvu in izvajanje sprejetih sklepov komunistov na vseh ravneh in ukrepov pristojnih upravnih teles. Posebno je bila poudarjena odgovornost vseh, ki odločajo in ki samoupravljajo. Zaostrena merila v gospodarstvu je treba jemati kot dejstvo, ki se mu nikakor ne moremo izogniti, saj smo v preteklosti marsikaj nepremišljenega počeli za kar nosimo danes posledice. V trenutku, ko nas lahko samo stroga usmeritev v izvoz rešuje stisk za razne uvožene surovine, je dolžnost predvsem komunistov, da gredo z vzgladi naprej. Zato so tudi razna partijska telesa sprejela načela skupnih naporov za izhod iz nastalih težav. Odločnost v ukrepih in vsestransko vskaljevanje v gospodarstvu nam mora biti edino vodilo. Ob tem pa je odgovornost komunistov največja!

Najprej so posamezni razpravljalci prikazali nekatere izrazite težave s katerimi se v dolini srečujemo. Inž. Lojze Plaznik je prikazal stanje v kmetijstvu. Anton Vrhovnik je govoril o nizki finančni rasti proizvodnje, predvsem v lesni industriji, gozdarstvu in kmetijstvu. Opozoril je na nekatere pomanjkljivosti v predpisih, ki niso vsklajeni z razmerami v gospodarstvu. Razmerja v cenah so nemogoča, saj niso vsklajena. Izvozna prizadevanja bodo večja samo z dodatnimi napori. Tudi samoupravnih interesnih skupnosti se je dotaknil, ko je dejal, da morajo te vskladiti svoje načrte. Posebno v zdravstvu kjer se pojavljajo izredno visoke izgube. Sicer pa bo treba bolj tržno misliti v našem gospodarstvu in tako se tudi ravnati. O težavah v Iverni je spregovoril in. Dobravec, ki je nakazal neskladje cen surovin in

Med konferenco ZKS v Nazarjah

izdelkov. Že ob samem začetku obratovanja je bila zaloga domače surovine pokrita le 60%. Sedaj je glede tega še bolj kritično. Lastna cena je višja od prodajne za 18%, tako je na dlani izguba. V dohodkovnih odnosih so že nekoliko napredovali, tudi izvoz oplemenitvenih plošč je tekoč. Devizna sredstva pa bodo morali pridobivati iz dokončnih izdelkov.

Vodja TOZD Stavbno pohištvo Boršnak je poudaril nekatere izboljšave, ki so jih uvedli pri predelavi lesa, zato, da bi prištedili količine te tako iskane surovine. To je plod lastnega znanja. Pa tudi glede storilnosti so uspehi, zvišali so jo napram lanskemu letu za 16%. V 8 mesecih so dosegli predvidene količine izdelkov. Prodaja je v maju nekoliko zastala, vendar si prizadevajo stopiti na pot mednarodne delitve dela, kamor doslej še niso posegali. To prizadevanje bi moralo zmanjšati razstocje zaloge izdelkov. Direktor Glina inž. Bastl je poudaril, da se trudijo najti tip hiše z lastni-

mi strokovnjaki, ki bo osvežila načrt izdelkov. Srečujejo se še vedno s pomanjkanjem surovine, žal pa še nimajo skupnega načrta v okviru predelovalne dejavnosti lesarjev v občini. Tu di delavcev je v dolini premalo, vse to seveda povzroča določene zastoj. Nato so spregovorili še Edi Herman o stanju v gozdarstvu, dopolnil ga je Matjež Požarnik. Marko Purnat je prikazal stanje v MGA, Fran Gerdina je razpravljalo o nekaterih ugotovitvah s katerimi se srečujejo sindikati, Ivan Purnat je podal poročilo o delu na šolah in Hinko Čop, ki je spregovoril o delu krajevskih skupnosti.

Ko je nato povzel besedo France Popit, je uvodoma poudaril dober splošen vtis, ki ga je dobil po poročilu posebne komisije CK ZKS in po razpravi na sami konferenci. Vprašanje je, ali so komunisti v življenju dovolj prizadevni? Premalo je osvojeno spoznanje, da se je treba opirati v večji meri na ljudi, tako preko SZDL, kot preko delegatov. Način dela je treba prilagoditi tako, da bo pri odločanju sodelovalo čimveč ljudi. Pri tem je potrebno dobro poznati razpoloženje občanov. Tako bi kazalo razmišljati pri načrtovanju nadaljnjih ukrepov. Kljub razmeroma dobri oceni dela komunistov v občini bi morali ti več in poglobljeno delovati pri odpravljanju težav na katere so razpravljalci opozarjali. Jasno je, da ne moramo več računati na to, da bo šlo vse tako lahko kot je šlo doslej. Že kar redno se dogaja, da razne razkorake znova ugotavljamo, pa za njih odpravo ničesar ne storimo. Tako je tudi v mozirski občini stalno na rešetu pomanjkanje lesne mase, morda bi se to dalo odpraviti z ustrenejšo tehnologijo, ali pa v najbolj slabšem primeru z zmanjšanjem zmogljivosti. Očitno morate nekaj storiti, sicer bo tarnanje okoli pomanjkanja lesa vedno prisotno. Podobno je v kmetijstvu. Kar naprej poslušamo negotovanje okoli ostarelih kmetov, vendar je le malo ustreznih rešitev tega vprašanja. Ni ukrepov za obvezno obdelavo zemljišč, ustrezne socialne varnosti za kmete v zameno za njegovo zemljo in podobno. Tudi glede davčne politike je treba marsikaj spremeniti. Tisti, ki ustvarja

naj bo pravilno obdavčen. Zato kaže davčne uprave ustrezno kadrovsko zasesti in potem od njih zahtevati dosledno delo. Glede pomanjkanja delavcev bi se kazalo sprijazniti s tem, da bo dotok iz drugih republik vsako leto manjši. Treba bo torej z ustrenejšo politiko nagrajevanja reševati to vprašanje z lastnimi kadri. K temu lahko veliko pripomoreta usmerjeno izobraževanje in celodnevna šola. Veliko je bilo govora o izvozu. Tu ne smemo misliti, da gre za kratkotrajne napore. To bo stalna naloga v naši državi, saj je potreba po pokrivanju deviznih sredstev stalno prisotna in bo tudi v naprej. Če ne bomo tako delali ne bo surovin in opreme. Vsakdo bo torej moral poskrbeti za lastne potrebe po devizah. Ob tem je treba usmerjati vse napore v uporabo lastnih surovin in lastnih proizvodnih možnosti. Vse to ni lahka naloga, vendar je pričakovati še ostrejšo razmero na trgu in v gospodarstvu. Glede naložb pa toliko. Ni dovolj, da jih zmanjšamo, bolj važno je denar pravilno naložiti, zato moramo dobro premisliti v kaj se usmerjamo. Na sploh je treba več odločnosti v iskanju odgovornosti za posamezne primere, ko je to potrebno.

Ko je France Popit govoril o delegatskem delu, je dejal, da ne kaže samo tarnati, pač pa je izhod v več delu z delegati, ki so predstavniki sredine, v kateri delajo in živijo. Več jih je treba temeljito obveščati in se prilagajati njim, ne pa pričakovati, da se bodo oni prilagodili pisarniškim hotenjem. Gradiva naj bodo dobro pripravljena in količinsko zmanjšana, na najmanj kar je mogoče. Novim pogojem življenja se je treba za vsako ceno prilagoditi. Tu ne pomagajo nič. Razviti je treba vso iznajdljivost in uporabiti naše sposobnosti, ki niso majhne. V kmetijstvu so občutne, med drugim tudi posledice velike razdrobljenosti zemljišč in velika obremenjenost kmetij z dragimi stroji, ki največkrat niso zadostno uporabljeni. Vse to seveda dviguje cene izdelkov.

Dohodkovni odnosi morajo upoštevati tržno ceno in od nje nazaj izračunati delež vključenih v reprodukcijsko verigo. Ta pa mora ustrezati prispevku posameznika v delu in materialu.

Delovna skupina CK ZKS je 8. in 9. junija sodelovala na 9 sestankih komunistov in samoupravnih organov v občini Mozirje, da bi se seznanila z njihovo dejavnostjo pri reševanju gospodarskih in družbenopolitičnih vprašanj in vzpodbudila komuniste, da z ustreznimi oblikami delovanja in povečano aktivnostjo pripomorejo k njihovu učinkovitejšemu reševanju. Obiskane organizacije ZK so si prizadevale prikazati delovni skupini stvaren položaj in so kritično ocenile svojo dejavnost. O ugotovitvah in predlogih je delovna skupina pripravila poročilo, ki je bilo članom delovne skupine iz občine poslano v dopolnitve, vendar še tudi dopolnjeno ne zajema celovite dejavnosti ZK v občini. Napačno bi bilo tudi pričakovati, da bi mogla dati delovna skupina organizacijam ZK v občini podrobne smernice ter povsem konkretne naloge in zadolžitve, saj te in usmeritev more izoblikovati samo organizacija ZK v občini in sprejeti občinska konferenca. Ker so od obiške skupine pretekli že 3 meseci, je mogla biti vrsta pobud in dogovorov že izpeljana, oziroma so vsaj stekla prizadevanja za njihovo uresničitve, o čemer bo govor na današnji konferenci.

Delovna skupina je v pripravi na obisk in ob izdelavi poročila izhajala tudi iz ocene aktivnosti ZK v občini in iz njenih programskih usmeritev za tekoče leto. V neposrednem sodelovanju z organizacijami na terenu je ugotovila, da so ocene občinske konference dokaj realne in da so v programske usmeritve zajete najaktualnejše naloge ZK. Hkrati je spoznala, da uresničevanje sprejetih nalog v vseh organizacijah ne poteka dovolj odločno, zato predlaga, da tudi današnja konferenca o tem kritično spregovori, sprejme dodatne usmeritve in zaostri odgovornost za njihovo dosledno izvajanje, sprejme pa tudi usmeritev za idejno usposabljanje komunistov za učinkovitejše delovanje med ljudmi in v vseh ustanovah družbenopolitičnega sistema.

Vsi komunisti se še niso dovolj odločno zavzeli, da bi delavci v OZD povečevali dohodek samo na osnovi večje produktivnosti in učinkovitejšega gospodarjenja; še vedno ni povsem opuščeno nerealno pričakovanje nekaterih članov ZK, da bo mogoče nekdo izven njihovega okolja učinkovito reševati probleme v posameznih samoupravnih organizacijah in skupnostih; prizadevanja za večjo produktivnost in boljše gospodarjenje naj okrepi zlasti aktiv komunistov neposrednih proizvajalcev, ta akcija pa je ena temeljnih nalog vseh članov ZK;

Komunisti nekaterih OZD premalo odločno nasprotujejo uveljavljanju kratkoročnih učinkov in podjetniških interesov v škodo vzpostavljanja takšnih dohodkovnih odnosov, v katerih bo sleherni proizvajalec v proizvodni verigi v ceni proizvoda dobil prihodek glede na resnični delovni prispe-

vek v skupnem delu in poslovanju;

komunisti se dovolj odločno ne zavzemajo za uveljavitev pretehtanega združevanja dela in sredstev na dohodkovnih osnovah, kar povzroča in že povečuje motnje v preskrbi s surovinami in repromaterialom;

člani ZK se v organih družbenopolitičnega sistema premalo odločno bore proti okoriščanju posameznikov na račun pomanjkljivosti v predpisih in z njihovo kršitvijo, n. pr. s sečenjo in ilegalno prodajo lesa brez izpolnitve družbenih obveznosti, utajajo prihodkov, dopuščanjem monopolnega obnašanja obrtnikov zlasti v gradbeništvu ipd. Komunisti so dolžni podpirati krepitev družbenega sektorja in interese združenega dela ter prizadevanja za hitrejšo podružbljanje osnov tiste proizvodnje, ki se pretežno še opravlja v zasebnem sektorju, n. pr. kmetijstvu, gozdarstvu in storitveni obrti;

prav tako komunisti v nekaterih OZD niso v dovoljni meri uveljavili spoznanja o nujnosti povečanja izvoza, kar je tudi osnovni pogoj za uvoz nujno potrebne opreme in repromateriala;

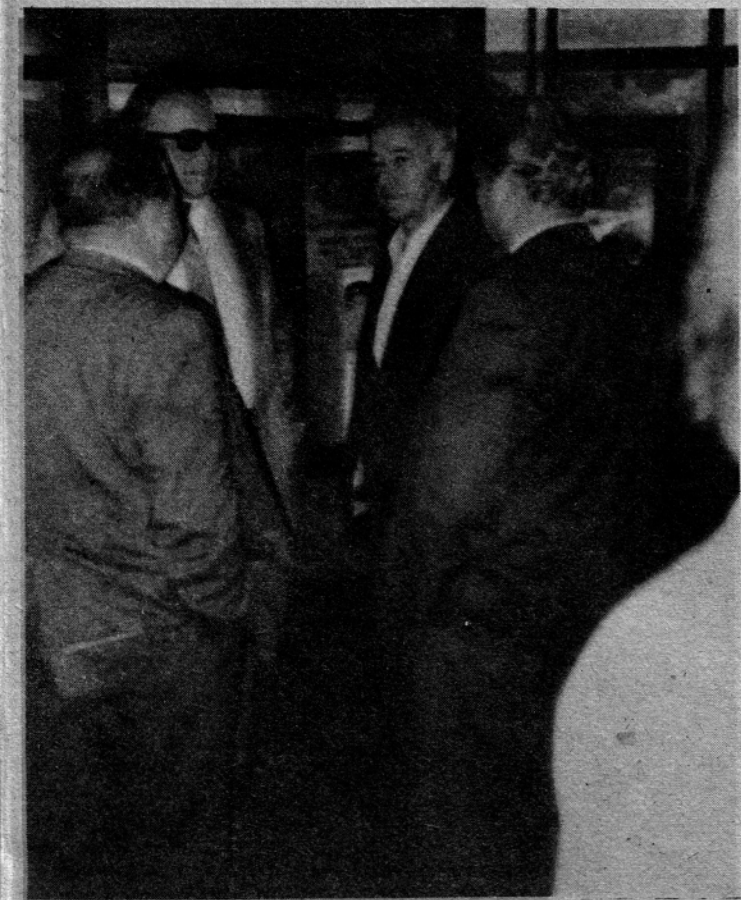
komunisti so marsikje še premalo prizadevni in odločni, zato pa tudi premalo učinkoviti pri reševanju tekočih problemov v vseh organiziranih samoupravnih odločanjih; ta neučinkovitost pa zmanjšuje ugled in družbeno veljavo ZK, pa tudi željo aktivnih občanov, zlasti še mlajših, da bi postali njeni člani; kar 1/4 članov ZK v občini nima neposrednih zadolžitve v družbenopolitičnem in samoupravnem delovanju; to povzroča preobremenjenost nekaterih drugih komunistov in vpiva tudi na kakovost njihovega dela;

zaradi premajhne aktivnosti komunistov iz OZD v krajevskih skupnostih je očitnejša tudi nepovezanost med združenim delom in krajevnimi skupnostmi, s tem pa tudi še večja ločenost in neusklajenost interesov v proizvodnji in potrošnji;

delovanje komunistov v strokovnih službah samoupravnih interesnih skupnosti in v delegacijah je premalo prispevalo k temu, da bi delegatska baza in delegacije na podlagi jasnega vpogleda v razmere in možnosti mogle aktivneje sooblikovati in predlagati rešitve, pri čemer bi dosegli večjo povezanost in usklajenost interesov ter njihovega zadovoljevanja, s tem pa tudi večjo učinkovitost delegatskega sistema in aktivnost delavcev in občanov v njem; oboji namreč čutijo potrebo po večji možnosti združevanja materialnih sredstev in njihovega usmerjanja za reševanje najbolj žgočih problemov, kakršna sta n. pr. komunarna dejavnost ali celodnevna šola.

Ob teh kritičnih ugotovitvah je delovna skupina v neposrednih stikih s komunisti, samoupravljalci in delavnimi ljudmi spoznala tudi postrtovalno in zelo zavzeto delo mnogih članov ZK, kar je pripomoglo k rešitvi številnih vprašanj.

Delovna skupina ugotavlja, da občinska konferenca ZK s svojim komitejem spremlja in stvarno ocenjuje razmere v občini in da je sprejela dobre usmeritve za delovanje komunistov, bo pa morala vztrajati na njihovem doslednem uresničevanju.

Sproščen razgovor — Matjež Požarnik, France Popit, Lojze Briski in Jože Rakun

Vzgoja mladih v kmetijstvu

Pod tem naslovom je dr. Emil Rojc napisal v oktobrski številki Prosvetnega delavca svoja razmišljanja. Ker je vsebina zanimiva tudi za naše območje, objavljamo odlomek iz navedene članka.

KAKO SPODBUDITI ZANIMANJE MLADIH

Kako doseči, da se bodo mladi bolj zanimali za obdelovanje zemlje, kako povečati njihovo veselje do poklicnega dela v agroživilstvu, kako vplivati z usmerjanjem in preusmerjanjem učencev in drugimi koraki kadrovske politike na ustrežnejši vpis v kmetijske šole. Kako vsebinsko in programsko povežati organizacije združenega dela s področja kmetijstva in celotnega agroindustrijskega področja z delom vzgojno-izobraževalnih organizacij, osnovne šole in šol usmerjenega izobraževanja. Lahko bi navedli še druga vprašanja, a že če bomo rešili ta, se bo zasnova sodobne osnovne šole precej obogatila.

Vzgoja za intenzivnejše pridobivanje hrane sodi, tako v osnovni šoli kot v usmerjenem izobraževanju, v družbeno-gospodarsko vzgojo, interdisciplinarno pa tudi med naravoslovne predmete. Postati bi morala nepogrešljiva sestavina prostovoljnih, interesno-vzgojnih dejavnosti. Z dosežki v razvoju kmetijske mehanizacije bi se morali učenci seznanjati pri tehničnem pouku, s samo uporabo orodij, zlasti manjših kmetijskih strojev pri delovni vzgoji ali proizvodnem delu. Odnos do zemlje, narave in kulture okolja pa bi moral biti med drugimi tudi pomembna sestavina pri celotnem ocenjevanju vedenja, splošnega ravnanja in odnosa mladine do vrednot naše socialistične družbe, ki temelji na samoupravno združenem delu.

Te in druge razsežnosti načrtno, nenehne vzgoje mladih za pridobivanje hrane naj bi se čimprej uvrstile tudi v našo teorijo vzgoje in izobraževanja. Vanjo sodijo kot sestavina sodobne socialistične vzgoje, ki se povezuje s procesi, oblikami in dosežki znanstveno-tehnične revolucije, pojmovane kot revolucija vseh življenjskih možnosti. Vendar teorija vzgoje in izobraževanja ne more ostajati le pri ciljih in dosežkih znanstveno-tehnične revolucije, ne da bi hkrati nakazovala vsebino družbenih odnosov, v katerih se dosežki te revolucije materializirajo kot dosežki delovnega človeka.

Zato v naši teoriji vzgoje in izobraževanja pa tudi v vzgojno-izobraževalni praksi ni dovolj, da le sledimo znanstvenotehničnim in tehnološkim dosežkom, ko gre za razvoj celotnega agroindustrijskega področja, ki pridobiva hrano, ampak moramo predvsem graditi in uveljavljati nove družbeno-gospodarske osnove pri gospodarjenju z zemljo. Novi družbenogospodarski odnosi, ki jih s samoupravljanjem uveljavljamo tako v družbenem kmetijskem sektorju kot tedaj, ko gre za individualnega kmetijskega proizvajalca in njegove odnose z zadrugo ali kombinatom, pa zahtevajo poleg materialnih temeljev tudi ustrezno vzgojno-izobraževalno podlago.

Stare, še neodpravljene lastninske pregrade, zasebniška mi-

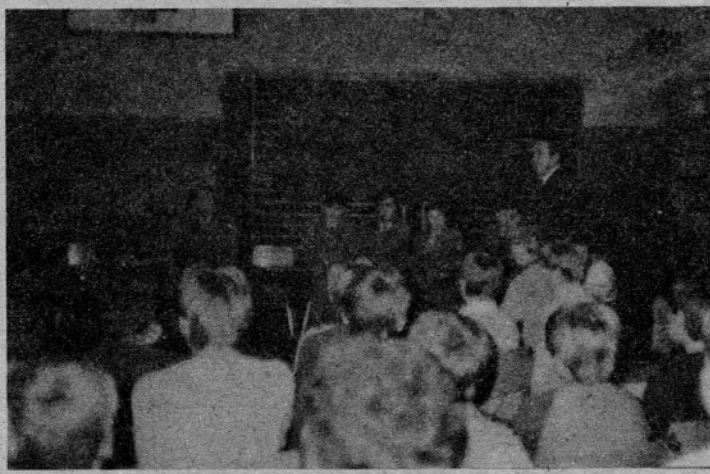
selnost in kot posledica vsega tega velika razdrobljenost obdelovalnih zemljišč in negospodarna opremljenost zasebnih kmetijskih gospodarstev s stroji, dalje njihova premalo trdna in ne dovolj dolgoročna tržna usmeritev, neustrezna strokovna usposobljenost (tudi za nenehno izobraževanje kmetijskih proizvajalcev ni poskrbljeno) zelo ovirajo kmetijstvo, da bi napredovalo pri pridobivanju hrane. Na vse te in druge okoliščine se mora ustrezno odzivati tudi teorija in praksa vzgojno-izobraževalnega dela.

POMAGAJMO, DA SE BO ZAMISEL UVELJAVILA V PRAKSI!

Na strokovnem posvetovanju o tej temi — bilo je pred nedavnim v Muti — so govorili tudi o pospešenem pridelovanju hrane na manjših zemljiščih. Tu seveda ne gre za nesporazum ali za usmeritev, ki bi bila v nasprotju z našo, zdaj temeljno nalogo v kmetijski politiki, to je z združevanjem dela, sredstev in zemlje za sodobnejšo in bolj pospešeno kmetijsko proizvodnjo, ki je mogoča le na večjih zemljiščih. O izrazu „intenzivno pridelovanje hrane na manjših površinah“ upravičeno govorimo iz več razlogov.

Taka zemljišča namreč še zmeraj so in marsikje pomembno dopolnjujejo zaledje trga z živilskimi izdelki. Uporabljajo jih kot izobraževalni poligon v kmetijskih vzgojno-izobraževalnih organizacijah, kot pomembno okolje za usposabljanje čedalje bolj strokovno podkovanih kmetijskih proizvajalcev. Vse na tem posvetu obravnavane aktualne sestavine vzgoje mladih za pospešeno pridobivanje hrane pa so seveda izredno pomembne tudi za celotne samoupravne odnose med vzgojno-izobraževalnimi ter kmetijskimi in drugimi proizvodnimi organizacijami.

Omenjeno posvetovanje seveda samo ni moglo povsem izoblikovati rešitev, ki naj bi pripomogle, da bi se pospešeno pridobivanje hrane uveljavilo v učni in delovni praksi naših šol. Pomembno bo že, če bo temeljna zamisel tega posveta spodbudila množično gibanje, če se bo uveljavila v zasnovi naše celodnevne šole in vseh drugih šol in se tudi uresničevala, če bo našla mesto v skupnih programih sodelovanja kmetijskih delovnih organizacij in šol in če ji bodo zlasti delavci v agrarni industriji zagotovili ustrezne gnotne, tehnične in kadrovske možnosti. Pri tem bo imela pomembno vlogo tudi naša pedagoška teorija, ki bo morala opredeliti smotre, načela, vsebino, oblike in metode vzgoje, o kateri tokrat razpravljamo. Od nje pričakujemo, ne le da se bo marksistično zasnovana usmerjala v razredni spopad z drugimi teorijami vzgojno-izobraževalnega procesa, ampak da bo tudi čim bolj verodostojno in družbeno zavzeto izražala mnogostranost in bogostv naših socialističnih samoupravnih vzgojno-izobraževalnih izkušenj in sodelovanje, celotne vzgojno-izobraževalne prakse v družbeno-razvojnih prizadevanjih, ki segajo v projekcijah že v leto 2000.

Obisk gojencev vojaške tehnične šole v mozirski šoli je bil pomemben tudi zaradi izbire poklica.

Prve izkušnje

Jasno je, da ima usmerjanje mladih v poklice izreden pomen in družbeno težo. Mnogo je bilo doslej popisane papirja, veliko besed in prizadevanj odgovornih dejavnikov, da bi pojasnili v marsičem napačno doseganje poklicno usmerjanje. Res, doslej so imeli pri tem tako starši, kot mladi napačno predstavo, namreč, da bo vse neproizvodne poklice lahko zaposlilo gospodarstvo, oziroma razne družbene dejavnosti. Takšna računana brez krčmarja se že maščujejo in se bodo še bolj!

Zakon o usmerjenem izobraževanju iz leta 1980 predvideva te usmeritve: agroživilstvo, gozdarstvo, rudarstvo in geologija, kovinarsko predelovalna industrija in metalurgija, kemija, farmacija, gumarstvo in nekovine, elektro stroka, gradbeništvo, lesarstvo, tisk in papir, usnarstvo in usnjarsko predelovalna industrija, tekstilna stroka, promet in zveze, blagovni in denarni promet, gostinstvo in turizem, zdravstveno varstvo, kulturna dejavnost, pedagoška dejavnost, družboslovje, naravoslovno-matematična usmeritev in osebne storitve.

Že večkrat smo o vsem tem pisali. Saj končno gre za pomembne odločitve, ki so lahko pozneje včasih tudi usodne. Jasno je, da je treba vnaprej načrtovati svoj poklic v okviru danih možnosti zaposlitve, ne pa z rahlim upanjem, da bo morda vendarle uspelo „meni“, če že drugim ne bo.

Usmerjeno izobraževanje je steklo, vendar so to šele prvi koraki, ki bodo nakazali najbrž tudi kakšne pomanjkljivosti. Zanimalo nas je kako so se učenci mozirske šole odločali glede nadaljnjega šolanja. V osnovni šoli so nam radi postregli s podatki.

Vzgoja in izobraževanje

Povzemamo nekatere ugotovitve iz razprave Ivana Purnata na sestanku komunistov v Nazarjah.

V naši občini se ta dejavnost odvija v predšolski vzgoji, na osnovnih šolah in na Delavski univerzi. Centrov usmerjenega izobraževanja v občini ni, zato se naši dijaki vozijo v Velenje, Žalec, Celje in tudi v Ljubljano. Prevozi so deležni kritike, ker niso zadostni, niti primerni. Takšna je ugotovitev tudi za prevoze osnovnošolskih otrok. Tu bo potrebno hitro ukrepanje, saj je stanje res kritično. Vedeti je treba, da je učencev vozačev samo v osnovnih šolah kakih 60%. Prebivalci občine so z velikim razumevanjem prispevali h gradnji šolskih poslopij in zgradb za otroško varstvo. Seveda je razvoj pokazal nekatere napačne predvidevanja, tako se ponekod že spet srečujemo s prostorsko stisko. To ne velja za otroško varstvo. V zastavljenih nalogah prehoda na

95 mladih je končalo 8. razred, 5 sedmega in 1 šestega. Po podatkih s katerimi razpolaga šola je ostalo doma 9 iz osmega, 2 iz sedmega in 1 iz šestega razreda. Ostali so vpisani takole: kovinarstvo 18, kmetijstvo 10, elektro 7, kemija 1, družboslovje 4, gostinstvo 3, ekonomske 5, tekstilna konfekcija 8, trgovska 5, PTT-promet 5, pedagoška 8, zdravstvo 7, lesarstvo 1, vojaška 1, kadetska 1, rudarstvo 2 in gradbeništvo 3.

Že površen pregled podatkov kaže na to, da se mladi še vedno premalo zavedajo kje bodo našli kruh v dolini. Ali pa morda mnogi računajo na druge predele naše domovine? Vsekakor je v strokah od katerih živi pretežen del našega prebivalstva malo vpisanih.

V šoli so nam povedali, da si že od samega vstopa v šolo prizadevajo pomagati pri usmerjanju v poklice, saj je šolanje čas spoznavanja sposobnosti vsakega učenca. Veliko si tu prizadevajo tudi strokovnjaki Zavoda za zaposlovanje, pa še drugi. Posebno poglobljeno pa je delo usmerjanja v 7. razredu. Zato imajo posebno strokovno skupino, ki pomaga mladim pri odločitvah. Seveda nekateri preceňujejo svoje sposobnosti in grejo mimo vseh dobrih nasvetov. Pozneje se takšno početje kaj rado maščuje.

Prvi koraki so torej storjeni. Ob tem se zavedajo vsi odgovorni, da bo treba na bodočem usmerjanju v poklice poglobljeno delati in to vsestransko, saj gre za mlade, ki bodo morali trdneje stopiti v življenje, z zavestjo socialne varnosti. Družba pač ne more preko dejanskih možnosti, zato ne kaže kriviti kogarkoli če smo iskali kruh v poklicu, ki je že premočno zaseden.

celodnevno šolo bo treba reševati prostorske pogoje v Mozirju in še kje. Glede dela osnovnih šol je mogoče trditi, da se to podružbija in posodablja. V glavnem je povezava s krajevnimi dejavniki dobra, mora pa postati še boljša. Manjka še vedno širše razumevanje za takšno sodelovanje v organizacijah združenega dela. To pa je zelo pomembno, saj je proizvodno delu učencev v usmerjenem izobraževanju zahtevna naloga. Vsestranska povezava je med šolami in predšolsko vzgojo. Pedagoški delavci so se tvorno vključili v reformna prizadevanja šolstva. Vsebinsko pa je treba bolj nazorno pojasnjevati staršem. Že izkušnje prvih korakov v usmerjeno izobraževanje so pokazale, da je bilo glede obveščanja o tem še premalo storjena.

Glede nagrajevanja prosvetnih delavcev pa je menil Ivan Purnat, da to do nedavna ni bilo ustrezno urejeno.

Gorenje MGA

Kolektiv šteje 310 delavcev, od tega je žensk dve tretjine. Izdelujejo male gospodinske aparate za domači in tuji trg. Za letos načrtujejo 920.000 kosov raznih izdelkov, kar bi gmotno predstavljalo 39 starih milijard dinarjev. Takšen delovni načrt je večji od lanskega kar za 60%. Močno so se vključili v mednarodno delitev dela, saj nameravajo letos doseči vrednost skupnega izvoza 13 milijard, od tega na tržišču s trdno valuto za 9,2 milijardi starih dinarjev. Tako se bo povečal izvoz na zapadno tržišče napram lanskemu za 13%. Uvoz bodo zmanjšali za 25%. To bodo dosegli z nabavo surovin in delov na domačem trgu. Seveda jih v tem času pesti občasno pomanjkanje uvoženih delov, predvsem plastika, ki jo le težko nadomestijo z domačo, ker je ta slabše kakovosti. Na eni strani se ubadajo s pomanjkanjem deviznih sredstev, ki jih združujejo v okviru delovne organizacije Gorenje, na drugi pa so postopki uvoza do te mere zamotani, da so že ovira učinkovitemu poslovanju. Če govorimo o doma-

čem reprodukcijskem materialu, potem ne moremo mimo ugotovitve, da je ta mnogo dražji od uvoženega. Cena pa so še v nenehnem porastu. Po kljub temu letos niso povečali cen njihovim izdelkom. Poiskali so notranje rezerve vseh možnih oblik.

Novih naložb spričo znanega stanja v gospodarstvu v tem letu niso načrtovali, vendar pa se kažejo nujne potrebe po zamenjavi zastarelih in iztrošenih strojev.

Ce bi ocenili polletne dosežke, potem lahko trdimo, da so ti dobri. V tem obdobju so namreč dosegli načrtovano proizvodnjo s 55%, dohodek pa s 54%. Dosegli so tudi predviden izvoz, čeprav je znano, da zahodno tržišče njihove izdelke bolj zahteva v drugem polletju. Zato računajo, da bo količinski cilj izvoza do konca leta v celoti dosežen.

Prikazali smo nekatere ugotovitve iz poslovanja temeljne organizacije združenega dela Gorenje-MGA, ki predstavlja v naši občini zanesljivega izvoznika in je tudi sicer gospodarsko zelo pomemben kolektiv.

Kako v Glinu

Na sestanku s predsednikom slovenskih komunistov v Nazarjah je Dobrovč nakazal nekatera neskladja in težave, ki ovirajo še večjo uspešnost naše največje delovne organizacije v občini. Iz njegovega izjavljanja povzemamo naslednje vsebino.

Pred petnajstimi leti so bila opuščene skoraj vse žagarske kapacitete na območju občine, postavljena pa je bila mehanizirana žagalnica v Nazarjah. Ta lokacija je zagotovila poleg običajno izboljšanih delovnih pogojev tudi koncentracijo vseh lesno-industrijskih ostankov v letni količini okoli 40.000 m³.

Pet let kasneje je bila zgrajena prva tovarna inernih plošč v Jugoslaviji z evropsko kapaciteto 70.000 m³. Opravičenost njene gradnje je bila potrjena predvsem:

- nadomeščen uvoz inernih plošč za letno količino 70.000 m³,
- preko 60% lesne surovine je bilo zagotovljeno iz lastnih lesnih ostankov,
- iz lesnih ostankov je zagotovljene tudi 80% toplotne energije, ki jo porabi GLIN.

Obe omenjeni investiciji pomenita še vedno za nas proizvodnjo osnovnih surovin za lesnopredelovalno industrijo.

Iz žaganega lesa proizvajamo finalne izdelke stavbenega pohištva. V letu 1980 pa je bila končana tovarna za predelavo inernih plošč, za katero smo prepričani, da je dobra osnova za naš nadaljnji razvoj, predvsem pa zagotavlja realizacijo postavljenih ciljev po izvozu finalnih izdelkov, saj smo že v času poizkusnega obratovanja uspeli pridobiti kupce na zahtevnem zahodnoevropskem trgu. Že v letošnjem letu se uresničuje naša usmeritev prestrukturiranja izvoza v korist finalnih izdelkov, zmanjšujeta pa se izvoz žaganega lesa.

Kot nevzpodbudno pa moramo ugotoviti, da je poslovanje v temeljni organizaciji inernih plošč vsa leta moteno zaradi ekonomskih neskladij med cenami osnovnih in reproductivnih cenami izdelkov. V temeljni organizaciji je bil uveden eden od pomembnih ukrepov za pocenitev proizvodnje — to je štirizmensko delo skozi vse nedelje in praznike. Efekti ukrepa so bili uspešni samo eno leto. Trenutno pa je lastna cena proizvodnje za 18% višja od prodajne, zaradi iztrošenosti postrojenja pa se tudi kapaciteta manjša. (Pogoste okvare).

V Glinu Nazarje

Obisk izpred dvajsetih let. Prijatelji iz Srbije pri Klemenakovih

Jubilejni vlak

Letos mineva 40 let odkar so nemški zavojevalci pregnali prve slovenske družine s svojih domov. 20 let pa je od tega, ko je prvi vlak bratstva in enotnosti pripeljal v Slovenijo. Ti obletnici obezujeta organizatorje letošnjemu sporedu prireditelj.

Iz naše občine je potovalo z letošnjim vlakom 19 udeležencev, deloma nekdanjih pregnancev, sicer pa družinskih članov tistih, ki so jih nekoč pregnali. Z njim je odpotovala tudi tri članska delegacija naše občine, ki jo sestavljajo Anton Vrhovnik, Anka Sivec in Edi Herman. Ti so se namenili v pobrateno občino Čajetino, medtem, ko so ostali udeleženci namenjeni v Vrtnjačko banjo, Kruševac,

Trstenik in Čačak. Seveda se vsi nekdanji pregnanci niso mogli udeležiti obiska svojih dobrotnikov v Srbiji. Mnogi so bolani, veliko pa jih zaradi visoke starosti ne more več na pot.

V Bеоgradu je bil ogled Hiše cvetja, na velikem svečanem zboru pa sta govorila predsednik RK SZDL Mitja Ribičič in predsednik RK SZDL Srbije. Za potovanje je letos bilo izredno zanimanje. Čeprav sta peljala dva vlaka, eden iz Jesenice, drugi iz Maribora, je bilo interesentov še za kakšen vlak.

Posebnost letošnjega obiska so tudi lična priznanja, ki so jih podelile delegacije slovenskih občin vsem družinam, ki so med vojno sprejele naše pregnance, in jim tako nudile nepozabno bratsko pomoč.

Nepozabno trpljenje

Letos mineva 40 let odkar so Nemci zasedli del Slovenije. V predelu Štajerske in Gorenjske so imeli posebne namene hitrega potujčenja in brezobzirnega uničenja našega narodnega življa. Vse to so načrtovali že davno pred zasedbo, torej pred samo vojno. Pozneje pa so jih k tem zločinskim dejanjem spodbudili še ukazi Himmlerja in samega Hitlerja, ki je naročil svojim valptom, da „naredijo to deželo spet nemško“. Naši ljudje so bili preganjeni na vse načine, uvajali so nemške šole, vrtci in množični jezikovni tečajji, ki so bili za zaposlene obvezni. Zasedbene oblasti so delale načrtno in prevdarno. Najprej so pregnali naše izobraženstvo, nato pa najzavrednejše narodnjake. Tovornjaki so se ustavljali v naših vaseh in krajih in odvažali v zbirna taborišča družine in posameznike. Krutost pri tem ni poznala meja...

Tudi družina ključavničarja Ivana Klemenaka iz Mozirja je bila preganena. Kako se tega spominjata dve sestri, ki živita še danes v Mozirju. Najprej so očeta zaprli v Celju in pozneje v Rajhenburgu. Nič nismo vedeli za njegovo usodo, ko se je nekega dne vrnil domov. Bil si vesel, njegove nenadne vrnitve, vendar je veselje skalilo ropotanje po vratih in pozivi, da naj odpremo, ker je pred vrati policija. Dokaj grobo so se obnašali in nam veleli zbrati le najnujnejše stvari in zapustiti hišo. To je bilo za našo družino zelo težko, saj sta starša imela nas — 6 otrok. Solze niso nič pomagale, odšli smo s culami proti sedanjim pekarni v spodnjem delu trga, kjer je že čakal tovornjak na katerega so nas strpali in odpeljali v Maribor. Tam smo v meljski vojašnici našli zaslišno bivališče in pri tem opazovali nečloveško ravnanje nemških vojakov z našimi vojnimi ujetniki. Groza nas je obhajala, čeprav smo otroci še

marsikaj lažje prenesli. Kmalu so nas spravili v živinske vozove in nas odpeljali proti jugu. Vlak se je ustavil v Čačku. Tam so nas z vozovi pričakali kmetje in drugi prebivalci. Prvi sprejem je bil ohrabrujoč in vedeli smo, da nam bodo ti ljudje pomagali, kolikor bo le v njihovi moči. Tudi oni so prenašali vse vrste krutosti in nasilja nemških zavojevalcev. Najprej so nas dali v neko šolo. Večji otroci so lahko našli zaposlitev pri raznih družinah in kmetih, midve s sestrom pa sva ostali pri starših, ki so se preselili v Parmenac. Tu so nas hranili okoliški kmetje. Očetu je nekako uspelo, zato ker je bil rokodelec, najti prazno hišo v vasi Pakovrače. Tam si je uredil tudi zaslišno delavnico in delal, kar je zmogel. Brata Ivan in Pavel sta pasla pri kmetih živino.

Žal smo izgubili brata Pavla, ko so četniki od kmeta pri katerem je delal zahtevali vprego za prevoz municije. Vodil je vole in odpeljal vprego, s te poti pa se ni nikdar več vrnil, ubili so ga bradati krvniki. Da bi nam bilo bolje smo imeli v najemu malo njiivo, pa tudi oče je s svojim delom marsikaj doprinesel, da nismo pretirano stradali. Ljudje so namreč vse manj imeli, saj so živež ropali vsi, ki so s silo nastopali po deželi. Teh pa je bilo kar veliko, zato je pomoč s strani kmetov bila vse manjša. V težkih časih negotovosti smo končno dočakali svobodo in se vrnilo domov.

Dobrih ljudi, ki so nas takrat sprejeli s tako mero ljubeznivosti ne bomo nikdar pozabili. Naša družina vzdržuje tesne zveze z znanci iz tistih dni, obiskujemo se redno, pa tudi nobenega vlaka bratstva in enotnosti doslej še nismo zamudili. Seveda gredo te vezi iz roda v rod, kar pomeni globjo in nemljivo obvezo.

Družina Klemenak v vasi Pakovrače leta 1942

Gospodarjenje v zasebnih gozdovih

Resnost gospodarske situacije v naši družbi nalaga tudi gozdarjem dolžnost, da se javno vprašamo, kaj smo ukrenili za dosledno izvajanje obveznosti gozdarstva, ki izhajajo iz srednjeročnega plana 1981/85. Srednjeročne planske obveze gozdarstva so vzgrajena v plane lesno-predelovalne industrije, ki mora predstavljati v republiki Sloveniji pomemben delež pri uravnavanju zunanje trgovinske bilance. Zato je potrebno, da v času bistveno zaostrenih in v celoti.

V naravi dobrih kmečkih gospodarjev — gozdnih posestnikov je zavest, da je potrebno gozdni fond ohranjati kot rezervo „za težje čase“ ali nepredvidene nesreče, ki bi zadele kmetijo. Takšno gledanje je v širšem smislu povsem skladno z zakonom o gozdovih, ki določa gospodarjenje z gozdom, da trajno ohranjamo ne le neokrnjeno, ampak celo povečano proizvodno sposobnost naših gozdov.

Srednjeročne obveznosti gozdarstva za obdobje 1981/85 so v odnosu na preteklo obdobje povečane. Za gozdno gospodarsko območje Nazarje se povečanje obveznosti nanaša na gozdove, ki so v lasti zasebnih gozdnih posestnikov in sicer:

	Etat v obd. 1976/80	Etat v obd. 1981/85	Index povečanja
V obč. Mozirje	91.902 m3 btt	97.520 m3 btt	106,1
V obč. Velenje	22.540 m3 btt	26.080 m3 btt	115,7

Kljub povečanju etatov (sečnje) v zasebnih gozdovih pa je potrebno poudariti, da tako določene sečnje ne ogrožajo prirastne zmogljivosti v teh gozdovih, saj ob takem obsegu sečnje vendarle še vedno pospravljamo le 87 % celotnega prirastka v občini Mozirje, v gozdovih občine Velenje pa samo 77 % prirastka.

Takšna ugotovitev velja seveda za vse gozdove skupaj in sicer le v tem primeru, da odkazujemo gozdno drevje na strokovni način, kakršnega je predvidela gozdnourejevalna služba in pod pogojem, da sekamo samo tisto drevje, ki ga je odkazal v gozdu pristojni gozdar. Zelo pomembno je, da v gozdu ohranjamo drevje, ki je nosilec kvalitetnega prirastka; teko-zvane „črne sečnje“, ko sy išče samo hitro pridobljivi dinar, povzročajo prav s posekom teh najboljših dreves v gozdu največje škodo, gledano s celovitega vidika donosa gozda.

Pripominjamo, da v družbenih gozdovih sekamo 100 % prirastek. Ob izvajanju postavljenih nalog pa se gozdarji srečujejo z mnogimi težavami, ki so objektivne, prevečkrat pa tudi subjektivne narave. Za gospodarsko leto 1981, torej prvo leto izvajanja srednjeročnega plana, revirni gozdarji niso odkazali vseh količin, ki izhajajo iz plana. Za odstopanje sicer ni opravičila, vendar pa so dejanski vzroki bili predvsem v tem, da so gozdni posestniki ovirali odkazilo bodisi iz prepričanja, da je etat v njihovem gozdu previsok, bodisi da je gozd še zaprt, ali pa da ga ovira pomanjkanje delovne sile pri izvedbi poseka in spravila lesa; očitno je tudi odklanjanje sečenj zaradi ekonomske neodvisnosti od gozda. Vsa ta neskladja smo v letošnjem letu poskušali odpraviti neposredno s prizadetiimi gozdnimi posestniki. Rezultati so v tem oziru bili v glavnem zadovoljivi.

Kljub temu pa smo še vedno zaskrbljeni nad prepočasnimi dotokom lesa, ki zaenkrat še ne zagotavlja, da bomo letni plan dosegli 100 %, kaj šele obveznost po srednjeročnem planu, ki pa ga širša družbeno politična skupnost postavlja pred nas kot neizbežno gospodarsko potrebo. Iz tega razloga bomo proučili odstopanje od obveznosti za vsakega gozdnega posestnika posebej; v slučaju neupravičenega oviranja gospodarjenja z gozdom se bomo morali poslužiti zakonskih

določil, ki dajejo gozdnemu posestniku edino prednost za delo v svojem gozdu, temeljna organizacija gozdarstva, ki gospodarji z gozdovi, pa je obvezna izvesti vse obveze, izhajajoče iz planov oziroma iz gozdnogospodarskih načrtov. V kolikor del ne opravi gozdni posestnik sam, jih mora na osnovi zakona opraviti TOK gozdarstva; to velja za sečnjo in oddajo lesa, kot za gozdnogojitvena dela.

Poudariti velja tudi, da so gozdni posestniki letos v bistveno večjem obsegu pričeli izvajati gozdnogojitvena dela v svojih gozdovih sami; to je razveseljivo, saj jim je tudi to lahko pomemben vir dohodka. Vendar pa še vedno ugotavljamo zlasti nepravilen odnos do sečanje v mladih gozdovih, kjer je treba izvajati rahljanje ali prva redčenja; res je sicer, da tu ne napada hlobovina, vendar pa tu napade lesna masa, pomembna za industrijo celuloze ali lesnih plošč. Tudi na koriščanju teh količin slonijo povečani etati po srednjeročnem planu. In še to: po naši volji lahko oblikujemo le mlad gozd, zapoznelih ukrepov v gozdu ne moremo nadoknaditi. Ali ni tako nepovpsod? „Kuj železo, dokler je vroče“, pravimo. Povedati je, da so

povečani stroški na teh delih so-finansirani iz biološke amortizacije.

In končno kaže spregovoriti še o neprijubljeni temi „črni sečenj“. Sistematično proučevanje tega pojva nam je letos potrdilo, da je ta problem bistveno večji, kot bi izhajal iz uradnih podatkov prijav, ki jih posredujejo gozdarji organom oblasti. Gozdarji so doslej to plat očitno močno zapostavljali, pač iz razlogov, ker je naša želja ohranjati najboljše odnose z gozdnimi posestniki, včasih pa tudi zaradi prevelikega obsega gozdarkskih revirjev ali neprizadevnosti. Glede na povečane obveznosti gozdarstva oziroma gozdov, ni mogoče več tolerirati, da bi v gozdarski evidenci ne izkazovali celotnega poseka, vključno črni sečenj. Zato bo že to dejstvo samo narekovalo ostrejša opazovanja v gozdu vseh gozdarjev, predvsem pa revirnih vodij; tudi spreminjajoča se družbena klima ustvarja boljše pogoje za dosledno upoštevanje zakonskih obveznosti. Zato bodo gozdarji, ki bi zanemarjali kontrolo kot sestavni del obveznosti v gozdu, odgovarjali za slabo opravljanje svojih delovnih dolžnosti. Ker je ohranitev gozdov naš skupni interes, pričakujemo razumevanje in podporo vseh gozdnih posestnikov, ki jim gozd ne pomeni le trenutno korist, temveč trajni gospodarski vir.

Nekateri primeri črni sečenj — teh je sicer manj — so namreč porazni: storilec odpelje hlobovino, ves ostali del drevesa pa pusti neobdelan v gozdu. Ob dejstvu, da lesno maso celo uvažamo za potrebe celulozne industrije in lesnih plošč, je takšno obnašanje vredno ostre obsodbe s stališča trenutne ekonomike, ohranitve gozda in očiuvanja krajine; problem je pomemben tudi s stališča varstva gozdov — vendar je problem propadajočih sušic v gozdu posebnost, ki mu moramo prav tako spodrežati korenine.

Namenoma se to pot nismo dotaknili ekonomike, niti posebnih problemov pridobivanja lesa; ugotovimo pa vendarle lahko, da je pri obstoječih uradnih cenah lesa mogoče reči, da je vsako delo v gozdu možno primerno nagraditi in da gozdni posestnik, poleg plačanega dela, zares prejema tudi rento, ki mu jo zagotavlja zakon o gozdovih. Franc FIRŠT

Kako mislijo otroci ?

Simona Strgar

Igor Pečnik

Andrej Presečnik

Prehodna oblika na celodnevno šolo je podaljšan bivanje v šoli. Da bi zvedeli tudi za mnene otrok o tem, smo se zglasili v oddelku podaljšanega bivanja 5. razreda. Poljubno izbrani, so učenci takole odgovarjali na naše vprašanje, kako se počutijo v šoli preko rednega časa.

SIMONA STRGAR IZ GORNJEGRADA — Letos sem pričela obiskovati oddelk podaljšanega bivanja v šoli. Zato sem se odločila, ker v miru naredim vse naloge in se tudi vse naučim. Pa še to, sem med svojimi vrstniki, s katerimi se odlično razumem. Ko pridem domov sem prosta in brz skrbi, samo še ponovim, pa sem pripravljena za naslednji dan šole. Čeprav je odlična, pa se vendar bolje počuti, ko je na voljo vedno učitelj, če kaj zaškripa pri znanju. Živi pri stari mami. Vesela je, da lahko vse za šolo opravi v njej.

IGOR PEČNIK S PUSTEGA POLJA — Kakih 20 km se vsak dan prevozi, saj je doma izven Gornjega grada. Zelo rad je v podaljšani šoli, saj so tam tudi njegovi sovrstniki, pa še nauči se vsega, tako je potem doma brez skrbi. Način učenja mu je všeč, saj se po potrebi vmes pregibajo (telovadba), pa tudi pomoči imajo v učitelju. Vse to ne smatra kot dodatno obremenjenost, saj mu čas v šoli hitro mine. Za njega bo celodnevna šola le nadaljevanje sedanjega načina, ki ima po njegovem velike prednosti.

ANDREJ PRESEČNIK IZ BOCNE — Je nekoliko mlajši od sovrstnikov, saj je šel prej v šolo, vendar meni, da je zanj podaljšan bivanje v šoli v bistvu prihranek časa, ki mu ostane za igro, ko pride domov in je za naslednji dan v bistvu že pripravljen. Kosilo, ki ga v šoli dobijo je izdatno, po njem pa sledi dejavnost učencev, ki jo poljubno skupaj z učiteljem določajo. Tudi skupno učenje ima velike prednosti, pritegne vse hkrati in v enaki meri. Oba starša sta zaposlena in sta podaljšan bivanje v šoli z razumevanjem in odobravanjem sprejela. V šoli se učimo, veselimo in smo na varnem!

Zakaj celodnevna šola ?

V glavnem gre za pomembno družbeno nalogo s katero šola razširja svojo dejavnost. S tem zagotavlja vsem učencem enake možnosti za izobraževanje in vzgojo. Pomaga zaposlenim staršem pri družinski vzgoji, dosega večjo kakovost vzgojno-izobraževalnega dela. Pri tem se odpravlja ponavljanje razreda in omeji osip. Prevzame se skrb za varnost otrok med časom zaposlenosti staršev in zagotavlja socialno varnost, posebj pa enakost med vrstniki. Na dlani je hitrejša življenjske mladega človeka v kolektivno življenje, zagotavljena je redna in zadostna prehrana. Poskrbljeno je za redno opravljanje učnih nalog v času, ko je storilnost učenca največja. To je le nekaj prepričljivih navedb, ki utemeljujejo celodnevno šolo.

V naši občini ima trenutno pogodje za takšno šolanje šola Gornji grad. Zato smo obiskali ravnateljstva Ivana Purnata, ki je radevolje pojasnil podrobnosti iz njihovega načrta za vključitev v celodnevno šolo. Na centralni šoli so prostorski pogoji že dani, vendar so potrebni še nekateri zunanji objekti, kot igrišča in podobno. S takšnim šolanjem bodo pričeli v letu 1982/83. Za nov način učenja je pripravljen poseben urnik, ki vsebuje pouk, samostojno učenje, interesne dejavnosti, vmesni čas uporabijo za rekreativni odmor in tako naprej. Pri tem je velik poudarek na samostojno učenje (tudi pisanje nalog) pod nadzorstvom učitelja. Vmesno kosilo je

Ravnatelj Ivan Purnat

izdatno, temu pa sledijo zopet razne dejavnosti. Časovno je obremenitev učencev takšna: 1. del od 8. do 12.30. ure, 2. del od 12.30. do 13.45. ure in 3. del od 13.45. do 14.45. ure. Od stopnje razreda je odvisna časovna obremenitev, največja pa je 8 ur bivanja v šoli. Ob 14.45. uri bodo vsi otroci zapustili šolo. Vse to velja tudi za podružnične šole. Glede kadrovske zasedbe so v Gornjem gradu pripravili, seveda ob izdatni pomoči zunanjih sodelavcev, predvsem za tehnična področja pouka. Šola se bo torej v bodoče še tesneje povezovala z zunanjimi dejavniki in kraju.

Se morda spomnite ?

Bralce smo že marsikdaj prosili za pomoč in sodelovanje, ko je šlo za ugotavljanje kakšnih dogodkov iz naše zgodovine. Tudi tokrat prosimo, da nam sporočite kaj veste o Splavarski zadrugi na Rečici. Če imate kakšne listine, ali slike, ki bi lahko pričale o tem, bomo hvaležno preslikali in vrnili. Vse v zvezi s tem je zanimivo. Dalje raziskujemo delo nekdanjih sindikatov v dolini. Zanima nas torej vse v zvezi z organizacijami delavcev vseh vrst. Lesni delavci so bili namreč že v tridesetih letih deloma organizirani. Potrebni so podatki o imenih organizatorjev ne glede na svetovnonazorski pogled. Dalje so morda na kateri od večjih žag pripravili kakšen stavkovni boj? Še tako neznanen podatek bo dobrodošel! Hvala v naprej, če ne morete napisati spominov, pa nam sporočite naslov, da vas obiščemo.

Vabljeni na spominsko slovesnost ob 40 letnici borbe Štajerskega bataljona pri Katarini na Čretih 24. oktobra 1981 ob 11. uri se tam zberejo preživeli borci in mladina. Vsi udeleženci te bitke bodo prejeli spominsko plaketo. Za organizacijo so poskrbeli borci iz ZZB NOV Mozirja in Žalca.

TVD Partizan Mozirje obvešča starejše članice, da pričnejo z redno telovadbo 5. novembra 1981 ob 19. uri v telovadnici osnovne šole v Mozirju. Vabljeni!

Ante Tevž

*Grob mi pokrijte s cvetjem planinskim
z naših prelepih sončnih planin,
petje sem ljubil, pesem zapojte,
pesem domačo meni v spomin!*

A. Tevž

Ob 10 obletnici njegove smrti se ga še vedno živo spominjamo in ga povsod pogrešamo.

Rodil se je 28. 3. 1894 v Bočni, Petričev Tonček, nezakonski sin Petričeve Ane. Mati mu je umrla, ko je bil star komaj 8 mesecev. Po končani orglarski šoli v Celju je s 1. decembrom 1910 nastopil službo organista in občinskega tajnika v Selcah na Gorenjskem. V začetku I. svetovne vojne je bil kot politično nezanesljiv interniran na ljubljanskem gradu, nato kot vojak poslan na rusko fronto. Kmalu je prostovoljno prešel v rusko ujetništvo. Ob amnestiji cesarja Karla se je vrnil iz Rusije, bil ponovno poslan na italijansko fronto, prišel v ujetništvo in leta 1919 pobegnul.

V poveljnem času je živel v Beogradu, pozneje v Solčavi, leta 1931 pa je prišel na Ljubno. Kmalu se je znašel v

središču dogajanja društvene življenja na Ljubnem. Povsod smo ga srečevali, povsod je bil delaven odborNIK, nepogrešljiv družbeni delavec. Bil je ustanovni član Sokola, Tujsko-prometnega in olepševalnega društva, Planinskega društva, Kmečko-splavarske hranilnice in posojilnice, pečovodja moškega in ženskega pevskega zbora, kapelnik ljubenske godbe, računovodja kinosekcije in uprave prosvetnega doma, član lovske družine in ribiškega društva, vodja poslovnične Ljubljanske banke. Za svoje zaslužno delo je prejel številna priznanja. V zadnjem letu svojega plodnega življenja je izdal zbirko svojih skladb v spomin žrtvam I. in II. svetovne vojne. V njegov spomin smo člani planinskega društva zgradili na Travniku planinsko zavetišče in ga poimenovali „Antejev bivak“.

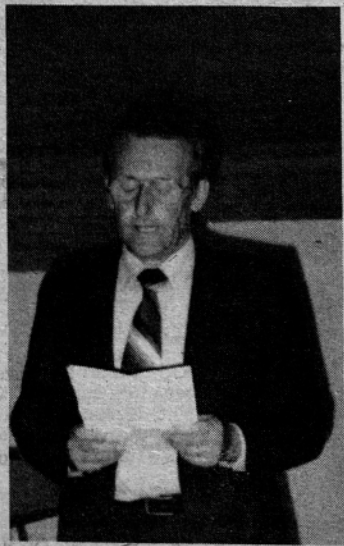
M. I.

Narodna godba na Ljubnem. Vodil jo je Ante Tevž (v sredini)

Praznik KS Rečica

Kot vedno, so tudi letos praznovali svoj krajevni praznik delovno. Tokrat so se zbrali v Pobrežju, kjer

Anton Hribnik med govorom

so pripravili v gasilskem domu lepo slovesnost. Kako prav je, da se podobni prazniki obeležijo v krajih izven sedeža krajevne skupnosti, je dokazala številna udeležba krajanov. Ne samo pri otvoritvi trgovine, tudi na sami proslavi so bili krajanje množično prisotni.

Krajevna skupnost Rečica je že znana po uspehih, ki odražajo veliko prizadevnost krajanov in vodstva na vseh ravneh. Tudi tokrat so poudarili delovne uspehe. Ti se kažejo v asfaltiranju skoraj 3 km cest v naseljih Varpolje, Spodnja Rečica in Rečica. Grandnja mrliške vežice se

bo še v tem mesecu zaključila, gradijo nov gasilski dom na Rečici, pridobili bodo 90 novih telefonskih priključkov in postavili so dve javni telefonski govornici. Vse to priča o velikih vnehi in dobrem sodelovanju širšega kroga ljudi v nalogah za napredek kraja, oziroma krajevske skupnosti. K vsemu je treba prišteti še novo trgovino v Pobrežju. Tudi pri tej nalogi je imela krajevna skupnost velik delež.

Slavnostni govornik na proslavi je bil predsednik skupščine krajevske skupnosti Rečica Anton Hribnik.

Uvodoma je poudaril, da se je treba vse bolj spominjati velikih dejanj med osvobodilno borbo, kot je denimo napad na žandarmerijsko postajo Rečica v letu 1943, delovno. Čas v katerem živimo narekuje ve dela in manj dragih prireditvev. Zato so se odločili z delom prispevati k napredku krajev in ljudi v njih. V danih možnostih izvajajo zastavljene naloge in pri tem računajo na vsestransko pomoč in sodelovanje prebivalstva.

Kulturni del sporeda prireditve v gasilskem domu Pobrežje so pripravili rečički osnovnošolci, ki so svojim petjem in recitacijami prijetno prispevali k slovesnem vzdušju. Tako pa tudi mladinci, ki so izvedli lepo recitacijsko točko.

Krajanje so se po proslavi zadržali na kratkem srečanju, saj prav to včasih tesno poveže prebivalce med seboj.

Piskernikovo zavetišče v Logarski dolini v začetku dvajsetih let.

Spominski utrinek

Ob otvoritvi novega planinskega doma v Logarski dolini smo se spomnili nekaterih svečanih, mejnih trenutkov, v našem planinskem delu, na katere ne smemo pozabiti:

Ravno letos je 60 let, kar je žalski odsek Savinjske podružnice SPD, pod vodstvom Frana Robleka, zgradil cesto iz Solčave v Logarsko dolino. Istega leta je bila napravljena direktna pot na Planjavo. Po cesti v Logarsko dolino je že l. 1922 peljal prvi avto, cesta je bila popolnoma gotova l. 1925. Velik delež pri izgradnji so imeli domačini, Logar in Plesnik. L. 1924 sta vozila že dva avtobusa iz postaje v Šmartnem ob Paki v Logarsko dolino, l. 1934 pa sta vozila 2 krat dnevno dva avtobusa iz Celja in eden iz Ljubljane v Logarsko dolino.

L. 1931 se je pričel graditi hotel v Logarski dolini, ki se je

pridružil Piskernikovemu zavetišču in Tillerjevi koči, ki je bila svečano odprta 28. 6. 1925.

L. 1931 je postala celotna planina Okrešlja, v izmeri 428 ha last planincev.

Pozabljam na Mozirske planine. Na prostovoljno delo dijakov, pod vodstvom prof. Orla, častnega člana PD Mozirje. Prva kočja je bila odprta 6. 9. 1947, 5. 7. 1950 je pogorela in l. 1951 se je začela delati nova kočja, ki je bila slovesno odprta 1. 5. 1953. 24. 9. je poteklo 20 let, kar je bil 24. 9. 1961 odprt Fischaufov dom na Okrešlju.

L. 1950 je Savinjsko gozdno gospodarstvo obnovilo Loko in jo dalo v najem planincem.

Konec v Logarski dolini je bil maja 1976 z izredno skupščino PZS v Celju, mejnik, l. 4. 1976 je Izletnik prevzel dom.

Franc Ježovnik

Uspešni gasilci na Pobrežju

Za gasilska društva na sploh velja trditev, da so prizadevna in domala povsod uspešna. Prav zato ni naključje, da je tako tudi na Pobrežju. Njihov sodoben gasilski dom je že sam na sebi nunanja slika uspešnosti. Če pa malo pokramljamo s posameznimi vodilnimi gasilci, pa je podoba dela še bolj jasna.

Takoj po prvi svetovni vojni so v tem kraju pričeli s pripravami na ustanovitev svoje gasilske enote. Namero so uresničili leta 1924, ko so se sestali na prvem občnem zboru. Za delo vnetih ni manjkalo, zato je društvo hitro napredovalo. 1927. leta so nabavili takrat najsoodobnejšo motorno brizgalno Rose-nabuer. Veliko slovesnost so imeli leta 1927, ko so razvili društveni prapor, ki še danes krasi njihov dom. Kmalu bi ne bilo tako. Prapor so namreč Nemci med vojno odnesli. Po vojni so ga našli domačini pri gasilcih v Gaberjah pri Celju, tam so ga dobili nazaj in ga prinesli v svoj dom. Malenkostne poškodbe kažejo na to, da so

ga Nemci uporabljali kot namizni prt . . . Sreča, da je ostal, saj predstavlja izredno lepo narodno vezenino, ki je v teh časih že prava redkost! Predsednik UO društva je Franc Turk, poveljnik Anton Firšt in tajnik Milan Hren. Zelo prizadevni Alojz Jeraj nam je radevolje povedal nekatere podrobnosti o društvu. Imajo kar 68 aktivnih in 145 podpornih članov. Pohvalijo se s tem, da ni hiše, ki bi tako ali drugače ne sodelovala z gasilci. Vse to kaže na izredno povezanost vasi med seboj in z društvom. Zavedajo se, da je delo z mladimi jamstvo za naraščaj. Zato imajo 2 pionirski desetini (deklisko in fantovsko) pa tudi mladinsko. Njihov referent za mladino Franc Fingšt vlaga veliko truda v delo z mladimi. Zato so tudi uspehi vidni!

Pobreški gasilci so vsestransko dejavni, saj so imeli tudi velik del zasluj pri novi trgovini, pa tudi svoj dom so zgradili na lastnih žuljih.

Alojz Jeraj, Alojz Bitenc in Miran Hren

Prevoz v šolo

S preobrazbo šolstva prihaja še bolj do izraza potreba po urejenem in človeka vrednem prevozu mladine, ki mora včasih dnevno prebiti tudi do 50 km na avtobusu.

Na zadnji seji Sveta za vzgojo, kulturo in telesno kulturo pri OK SZDL Mozirje je bilo slišati glasne pripombe na dosedanje organiziranost prevoza šolskih otrok iz doline. Dogajajo se primeri, ko ne more nihče več trditi, da se naši mladi človeka dostojno prevažajo. Prenapolnjeni avtobusi so ob tem najmanjše zlo, čeprav je tudi takšno početje prevoznika nedopustno. Ob takšnem stanju je seveda povsem odveč pritožba mladih, ker se takšnemu „oporečniku“ kaj lahko zgodi, da ostane na postaji in potem lahko čaka na drug prevoz. Mladi res lahko marsikaj potrpijo, toda vse do neke mere! Nikakor pa ne gre, da dobijo občutek manjvrednosti v tre-

nutku, ko pridejo v stik s predstavniki avtobusnega podjetja. To traja že nekaj let. Seveda je sedaj postalo še očitneje, da se podjetje obnaša do tega vprašanja vzvišeno, češ kaj nam pa morete, ko drugega v dolini ni!

Če je temu tako, potem je pač potrebna tekma med večimi prevozniki za potnike, ki jih ne kaže prepuščati na milost ali nemilost le enemu. Zaradi nemogočih medsebojnih odnosov je prišlo do mnogih neljubih dogodkov med prevozniki in mladimi potniki. Celo do nedostojnosti, ki seveda niso potrebne, posebne ne v naši samoupravni družbi. Saj bi morala že beseda najti dobro mesto. Vse dosedanje pritožbe so ostale „neuslišane“. Zato je svet predlagal Izvršnemu svetu občine posredovanje, ki bo verjetno pripomoglo k izboljšanju stanja pri prevozu naših otrok v kraje kjer hodijo v šolo.

Lastno znanje

Vemo, da naša družba veliko žrtvuje za izobraževanje delovnih ljudi. V zadnjem času beremo mnogo o tem, da nas bo spričo težkega gospodarskega položaja reševalo predvsem domače znanje. V delovnih organizacijah so že pred leti pričeli s prizadevanjem vzbuditi delavce, da bi se vključevali v razne izboljšave v proizvodnji. Kjer so si dovolj prizadevali so tudi uspehi vidni.

Danijel Bele, doma iz Ljubije dela v Gorenju-MGA. Najprej je opravljal ključavnica dela, saj se je te obrti tudi izučil. 6 let je v podjetju, zato so mu delovni postopki dobro znani. Njegova delovna naloga je vzdrževanje, kar samo po sebi zahteva dosti znanja. Če samo to, da si je želel nadaljnega izobraževanja in da je končal srednje tehniško strojno šolo kaže na zanimanje za stroko. Vse to so podatki, ki pomagajo spoznati mladega izboljševalca tehničnih naprav v MGA. Nihče izmed delovnih tovarišev mu ni zavidal visokih priznanj, ki jih je za svoje delo prejel. Vseljilo se z njim, saj je njegova tehnična izboljšava pripomogla k večji zmogljivosti strožnice, namenjene za rezanje osov. Stroj so izdelali v eni naših republik, vendar je bil delovni postopek zelo zamuden. Skratka njegova zmogljivost je bila po mnenju Beleta preizkusa. Pa je pričel razmišljati, tembolj, ker se je zaradi delovanja stroja kvaril tudi elektromotor. Posvetoval se je z delovodjem Hrenom. Menjava komadov-zobnikov med samim delom stroja ni bila rešitev, tega pa stroj kakršen je bil ni zmogel. Z vgraditvijo posebne sklopke, ki smo

jo izdelali doma so doseženi željeni uspehi, pravi Bele. Vse potrebne dodatne dele stroja smo naredili doma in jih tudi vgradili. Sedaj je zmogljivost stroja preko 100 % večja, prihranek pa je bil ocenjen že prvo leto na preko 30 mio starih din.

Danijel Bele

Danijel Bele je svojo izboljšavo v skladu s pravilnikom prijavil in prejel za njo tudi vso podporo, tehnično priznanje in gmotno nagrado. Ob tem pa ne namerava mirovati, že ima v načrtu drugo tehnično rešitev za delovni postopek v podjetju. Veselje do tega dela vzbujajo tudi ustreznna moralna in gmotna priznanja, ki jih podjetje nudi.

Neskončno čakanje

Ze dolgo je tega, ko smo pisali o velikih pridobitvi, ki jo bo za našo dolino predstavljala telefonska zveza s svetom. Od takrat do danes je bilo veliko objavljanja glede rokov, veliko je bilo težav v okviru dela pristojnih komisij v krajevnih skupnostih, veliko pa je bilo tudi treba plačati za naročilo priključkov.

Ne samo, ker stvar ni poceni, pač pa tudi zaradi potrebe po zvezah so postali naročniki nestrpni. Tembolj, ker se obljube odmikajo in vedno znova se najdejo izgovori za utemeljitev zamud. Odveč bi bilo dokazovanje, kako nujni so priključki telefona v sodobnem svetu. Po številu teh se namreč v svetovnem merilu ocenjuje tudi stopnja razvitosti neke družbe. Mi smo glede tega prilično na repu seznama v Evropi.

V Mozirju so naročniki zahtevali sestanek, da bi vendarle pospešili delo na omrežju in na priključkih. Sestanka se ni nihče od odgovornih

iz Velenja udeležil, predstavnik domače pošte pa o izgledih za naprej ni mogel kaj dosti zagotoviti. Sedaj naj bi se pospešila dela na omrežju v Mozirju, tako, da bi se omrežje Nazarij, Rečice in Mozirja tehnično prevzelo do 15. oktobra t. l. Če bi stvari tako potekale, potem bi v 2. polovici novembra 1981 priključevali prve naročnike. Vendar bo najbrž tudi tokrat stvar le v prazni obljubi, saj ni videti da bi si strokovnjaki kaj prida prizadevali dokončati omrežje! Zaradi takšnih ugotovitev so na sestanku sklenili poslati posebno delegacijo o poteku dosedanjih del, predvsem pa o že kar običajni zamudi. Po zadnji pogodbi bi moralo biti omrežje gotovo junija t. l., priključki pa bi temu sledili.

Obljuba je torej eno, uresničitev pa drugo. Nikomur ni niti nerodno, da ne velja nobena beseda, pa tudi tista iz pogodbe ne!

Prosvetno društvo Mozirje vabi k sodelovanju snažilko za čiščenje prosvetnega doma. Zaposlitev je za skrajšani delovni čas. Prijavite se v Občinski matični knjižnici v Mozirju.

Ob 150 letnici rojstva Frana Levstika prireja Prosvetno društvo Mozirje v petek, dne 23. oktobra 1981 ob 19. uri v kulturnem domu Slovenski kulturni večer. Spored bodo pripravili igralci, pevci in recitatorji društva iz del Levstika, Jurčiča in Gregorčiča. Vstopnine ni. Vljudno vabljeni!

Skrb za delavce

Občinski sindikalni svet je na svoji zadnji seji obravnaval socialno varnost delovnih ljudi v občini. Ze v pomladnih mesecih so s tem delom pričeli, vendar niso zadovoljni z odnosom nekaterih osnovnih organizacij sindikata i tudi mnogih strokovnih služb do tega vprašanja.

Vse osnovne organizacije sindikata bi morale bolj dejavno sodelovati, ko gre za tako važno zadevo, kot je socialni položaj delavcev. Prav čudna je ugotovitev, da so v tem pogledu premalo storile tudi same delovne organizacije, kar bi pomenilo z drugimi besedami, da se te premalo zanimajo kako žive njihovi delavci.

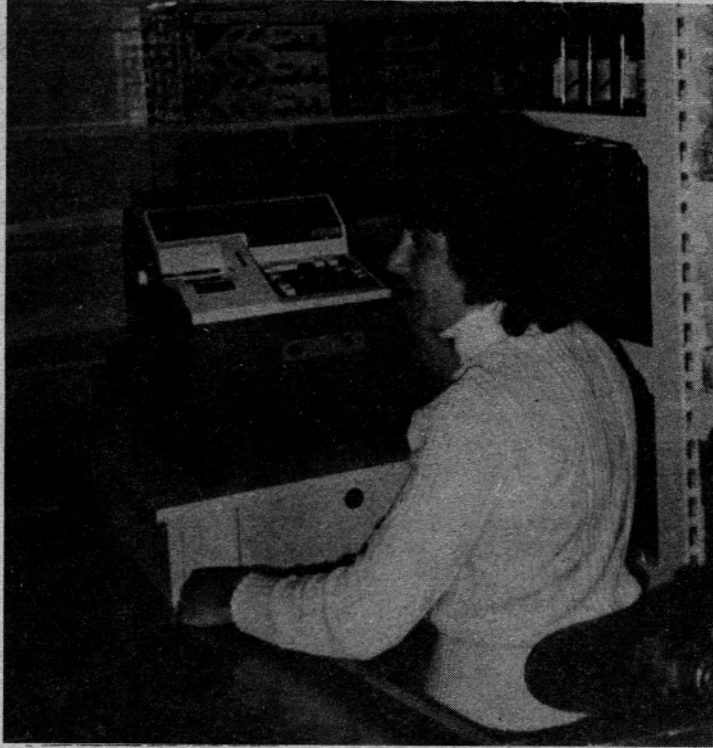
V naši občini se tudi porajajo težave z zaposlitvijo mladih ljudi. Iskalec dela še ni toliko, da bi bili plat zvona, vendar pa je treba nekatere pojave bolj budno spremljati in tudi hitro ukrepati. Ze pred meseci so v občinskem sindikatu opozorili na nekatere nepravilnosti okoli zaposlovanja in na še vedno uveljavljeno nadurno delo. Odločno premalo je bilo zavzetega ravnanja, da bi se nakazane slabosti odstranile. Se vedno se delajo nadure, se zaposlujejo upokojenci in prevladuje mnenje, da mora delavec ob sprejemu na delo biti že „popoln“. Kot, da bi ne priznavali dejstva, da smo se vsi

moral marsičesa šele učiti, ko smo stopili na delo.

Svet je kritično ocenil nenehno rast cen. Na oblikovanje cen imajo neposredni proizvajalci še vse premalo samoupravnega vpliva. Kajti kako drugače bi bilo, če bi se vsi delovni ljudje v večji meri zavedali, da smo v eni in isti osebi samoupravljalci in potrošniki!

Kritično so spregovorili o prizadevanjih za urejen letni oddih delavcev. Večino delovnih organizacij ima to dobro urejeno, pa čeprav letujejo ljudje v prikolicah, kot denimo v kmetijskih zadruzi. Posebno malo so glede tega storili v MGA in Elkroju.

Po temeljiti razpravi okoli kadrovske zaprtosti nekaterih delovnih organizacij je svet podčrtal nevarnost vsevečjega nalaganja stabilizacijskih bremen na pleča delovnih ljudi, predvsem neposrednih proizvajalcev. Naloga sindikata je prvenstveno zaščititi delovne ljudi, zato bi morale tudi osnovne organizacije sproti opozarjati na opažanja, ki lahko kvarno učinkujejo med delovnimi ljudmi. Bolj bo treba prisluhniti željam neposrednih proizvajalcev. Skratka več sodelovanja mora biti med osnovnimi organizacijami sindikata in občinskim svetom.

V novi trgovini

Uspešna pobuda

Kaj zmore dobro sodelovanje krajanov se najlepše vidi v Pobrežju. Ze dolgo so krajani opozarjali na vseh mogočih ravneh na potrebo po trgovini v kraju. Tudi delegati so na skupščini občine opozarjali na težave prebivalstva, ker je trgovina z živili tako odmaknjena. Vasi ležijo prilično oddaljene od najbližje prodajalne in zato je negodovanje gospodinj postajalo iz leta v leto glasneje.

Pa so se odločili! V okviru krajevne skupnosti so pripravili zbor krajanov in pretehtali možnosti razreševanja nakupa živil v kraju. Seveda ni šlo brez težav pri odločitvah in tudi ne pri sami izvedbi smelega načrta, da si v nekdanjem gasilskem domu uredijo prodajalno živil. Vendar je tudi tokrat sloga zagotovila uspeh. Ob prazniku krajevne skupnosti so odprli vrata lične poslovalnice v Pobrežju.

Rudi Kersnik je ob otvoritvi trgovine povedal med drugim, da so k uspehu veliko pripomogli gasilci, ki so ponudili svoj nekdanji dom v

te svrhe. Krajani iz Spodnjega in Zgornjega Pobrežja, Trnovca, predstavniki družbenopolitičnih organizacij, krajevne skupnosti in trgovskega podjetja Savinja so se sestali in sklenili uresničiti željo ljudi po trgovini. Gradbeni odbor je poskrbel za potek del, krajani pa so prispevali v denarju, lesu in delu. Tudi nekateri, ki se doslej še niso odzvali klicu skupnosti, bodo najbrž prispevali svoj delež! Ce bi se povedali, da so krajani prispevali v denarju 62.530 din in nekaj lesa, enota ZKZ je dala 25.000 din, kar pa še ni pokrilo vseh stroškov, pa čeprav so opravili še preko 600 prostovoljnih in 60 traktorskih ur. Veliko razumevanje pa je pokazal kolektiv trgovskega podjetja Savinja, ki je trgovino opremil, poskrbel za zaloge in delavko. Tako so s skupnimi močmi uspeli, kraj pa je s trgovino mnogo pridobil. Primer kaj je mogoče storiti, če se krajani v okviru krajevne skupnosti odločijo za skupne ukrepe. Seveda je tudi v tem primeru KS Rečica z 20.000 dinarji gmotno podprla kražane in njihovo trgovino!

O šolstvu na SZDL

Svet za vzgojo, kulturo in telesno kulturo pri OK SZDL Mozirje se je sestel in obravnaval nekatera opažanja ob pričetku dela šol v novem šolskem letu, o vpisu učencev v srednje usmerjeno izobraževanje, o pripravah na proizvodno delo učencev, o pripravah na celodnevno šolo in o proslavah ob 150 letnici rojstva Frana Levstika. Ob koncu so člani sveta poslušali še poročilo o pripravah na celodnevno šolo.

Lansko šolsko leto je zaključilo 8. razred v dolini 225 mladih, od teh jih je ostalo doma 25. Seveda bodo posamezne šole spremljale usodo teh doma ostalih učencev že zaradi tega, da se ugotavlja poklicna usmeritev mladih.

Zanimivo je tudi vedeti, da so naše šole za to šolsko leto razpisale 21 prostih delovnih mest. Prijavilo se je 51 prošnjikov, od teh je imelo ustrezno izobrazbo le 23. Tako je videti, da kadrovskih težav naše šole nimajo. Pomanjkanje strokovnega

kadra je občutno le pri glasbeni vzgoji in tehničnem pouku.

Glede zunanjih sodelavcev, ki naj bi na šolah pomagali pri vzgoji v določene usmeritve, pa je bilo povedano, da njih število pada. Zadovoljivo je glede tega le v Gornjem gradu. Svet je menil, da bo treba tu več sodelovanja med šolami in krajevnimi dejavniki. Predvsem pa več obveščanja o nalogah in namenu vključevanja zunanjih sodelavcev v učno-vzgojni potek na šolah.

V pripravah na celodnevno šolo je praktično prehodna oblika že v podaljšanem bivanju na šolah. Za to v šolah skrbijo, saj so lansko leto pridobili na novo 4 oddelke.

Glede proslav v počastitev Levstika so šole vse potrebno pripravile. Večja javna manifestacija bi bila le v Mozirju, kjer pripravlja domače prosvetno društvo Slovenski kulturni večer v počastitev Levstika, Jurčiča in Gregorčiča.

Ali veste

da se je slovenski skladatelj Blaž Arnič rodil leta 1901 na Zalesnikovi domačiji pod Raduho, da se je v njihovi družini, zlasti ob koncu tedna, razlegala narodna pesem pozno v večer ob spremljavi Blaževe harmonike, da je v devetnajstem letu starosti odšel v Ljubljano v orglarsko šolo, da pa ga je vleklo naprej in je s svojimi prihranki študiral na ljubljanskem konservatoriju kompozicijo in orgle, da je izpopolnjeval svoje znanje tudi na Dunaju in v Parizu, da je končno v februarju 1941 postal profesor kompozicije na ljubljanski glasbeni akademiji, da je bil med vojno že na prvem ilegalnem kulturnem plenumu Osvobodilne fronte, da ga je 1944 Gestapo zaprl

in so ga odpejali Nemci v Dachau, da je bil po osvoboditvi ponovno redni profesor na ljubljanski akademiji za glasbo, da je eden največjih slovenskih simfonikov, zlasti je znana njegova 8. simfonija na besedilo Župančičeve Dume.

da je tudi zelo ljubil slovensko zemljo in svoj narod in tako so nastale čudovite skladbe z domačimi motivi: Pesem planin, Divja jaga in Ples čarovnic, da je ustvaril veliko komornih del za klavir in violino, zanimala ga je zborovska glasba in znane so tudi njegove skladbe za solo petje, da so se Lučani dostojno oddolžili svojemu uglednemu rojaku in poimenovali po njem šolo in mu tudi v samem kraju postavili spomenik.

M.

Za izboljšavo zemlje

Izvršni odbor Kmetijske zemljiške skupnosti občine Mozirje je na svoji seji potrdil načrt ukrepov za izboljšavo kmetijskih zemljišč v letu 1982.

Gre za male melioracije (na površinah do 5 ha), ki bi jih omogočili na 120 ha. Po območjih pa bi to izgledalo takole: Luče 26, Ljubno 20, Rečica 30, Mozirje 40 in Bočna 25 ha. Pri tem so mišljena dela na izsuševanju kmetijskih zemljišč. Tako se znatno izboljša kakovost zemlje. Načrte za ureditev izsuševanja izdelajo pri NIVO v Celju, dela izvajajo kmetje sami ob pomoči kmetijskih strokovnjakov zadruge. Kmetijska zemljiška skupnost poskrbi za odvodne cevi h nabavnim stroškom pa prispeva lastnik zemljišča 15%.

Pašništvo postaja iz leta v leto zanimivejše, tega se zavedajo tudi

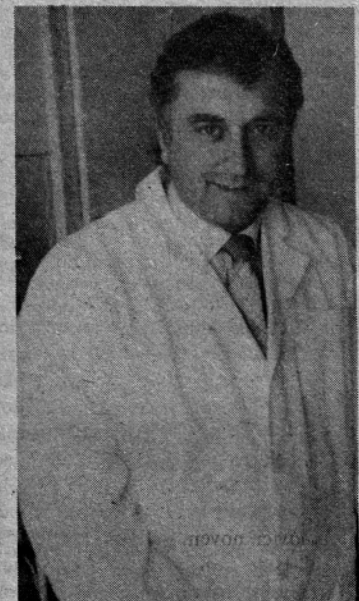
pri skupnosti, ki namenja za njihovo izboljšavo prilična sredstva. Tako bodo v načrtu za leto 1982 pašniki Grohot-Krofičevo (126 ha), Javorje-Loka-Arta (200 ha), Vodole (30 ha), Rakovo (40 ha), Knezova planina (20 ha) in Plesnikova planina (200 ha).

Poskrbeli bodo tudi za pomoč pri krčitvah gozdov, ko gre za nadomestitev izgubljenih obdelovalnih površin. Tu so namenili na ha višinskim legam 10.000 din, srednjevišinskim 7.000 in nižinskim 5.000 din prispevka. Da je to zelo potrebno naj podpremo s številko. Po načrtu za daljše obdobje bi naj zaradi požarov izgubili kar 400 ha obdelovalnih površin. Ce bomo hoteli še ob tem živeti, bo treba poskrbeti za sprotno nadomeščanje kmetijskih obdelovalnih površin.

Kmalu obratne ambulante?

Po preobrazbi naše zdravstvene službe smo dobili v občini temeljno organizacijo združenega dela Splošno zdravstvo, prej pa se je vsa zdravstvena služba vodila in upravljala iz Velenja.

Gre pa še naprej za združevanje v delovno organizacijo Zdravstveni center Velenje. Sedanja mozirska temeljna organizacija zdravstva nima lastne upravne službe, saj opravljajo ta dela tudi zanje v delovni skupnosti skupnih služb v Velenju. To je spričo pomanjkanja upravnih prostorov, pa tudi zaradi mnogih ekonomskih prednosti najboljše rešitev.

dr. Franc Širko

V razgovoru s predsednikom delavskega sveta TOZD Splošno zdravstvo Mozirje je dr. Francem Širkom nam je bilo pojasnjeno, da je samouprava v njihovem kolektivu stekla in da so samoupravno v celoti organizirani. Člani kolektiva so se v vse to dobro vključili, seveda pa je včasih zaznati še določene težave, ki pa so odraz prehoda iz ene v drugo organizacijsko obliko.

V TOZD je zaposlenih 42 delavcev, od tega 8 zdravnikov, 5 zdravstvenih delavcev z višjo izobrazbo, ostalo pa so delavci s srednjo strokovno izobrazbo. Za potrebe doline imajo 3 rešilne avtomobile, prav sedaj pričakujejo novega, kot nadomestilo za že-dotrajanega. Zdravstvena služba dela na 5 zdravstvenih postajah, povsod

jih vodijo zdravniki. Trenutno so kadrovske zadovoljivo zasedeni, če pa bi zaposlili še več zdravnikov bi odpadlo nadurno delo.

Obremenjenost zdravnikov je velika, vendar še v okviru zmogljivosti. Občani pač koristijo pravice zdravstvenega varstva v vseh dosegljivih oblikah. Pravice so iz leta v leto večje, to se seveda čuti močno v sami zdravstveni službi.

Težave nastanejo, ko gre za zamenjave, denimo ob dopustih. Prej je to teklo nemotno v okviru celotne delovne organizacije. Sedaj je v TOZD to težje, saj v strokovnih kadrih številčno ni rezerv.

Glede čakalnega časa v ambulantah, ki je največkrat predmet kritike med ljudmi, meni dr. Franc Širko, da bodo „repe“ odpravili z uvedbo obratnih ambulant. Smo edina občina v kateri še ta ukrep ni zaživel. Nekoliko je stvar zastala zaradi reorganizacije zdravstvene službe v občini, res pa je tudi, da se že nekaj časa vodijo razgovori z delovnimi organizacijami o tem. Da bi lahko uresničili zamisel so potrebni sporazumi, ki so prav sedaj v organizacijah združenega dela. Ponekod imajo na predlog zdravstvene službe o uvedbi obratnih ambulant pomisleke, ki pa niso bistveni in je torej pričakovati, da bo možno kmalu preiti na takšno obliko delovanja zdravstvene službe, kjer ne bo mučnega čakanja. Tu gre prevsem za večje kolektive za katere bi delala ambulanta določen čas na dan. Tako pa bi bil določen tudi čas za ostale neaktivne prebivalce. Te ambulante bi bile seveda v obstoječih zdravstvenih postajah in zato ne bo dodatnih stroškov.

Razgovor z dr. Širkom smo zaključili z vprašanjem, kje so videli prednost sedanjem organizacijske oblike zdravstvene službe. Poudaril je, da je bil glavni namen pokrivanje območja hkrati z občinsko zdravstveno skupnostjo. V tesnem sodelovanju z njo bi namreč lahko marsikaj izboljšali, marsikaj prišli. Žal pa takšnega sodelovanja na strokovni ravni ni v zadostni meri. Kje so vzroki za to? Gotovo ne v oddaljenosti, prav gotovo pa ne zaradi nerazumevanja zdravstvene službe za takšno povezavo.

Obrambno usposabljanje

Oddelke za LO SO Mozirje obvešča vse delovne ljudi in občane, da bo organiziral pouk po programu usposabljanja občanov za naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozščite za leto 1981/82. Na programu bosta naslednji dve temi:

1. Delovanje družbenopolitičnega in družbenoekonomskega sistema v vojnih in drugih razmerah s težiščem v KS in TOZD;
2. Organizacija, sile, sredstva in način vodenja protiklepnega boja.

Usposabljanje bo v mesecu novembru in decembru 1981 v naslednjih krajih: Solčavi, Lučah/S, Ljubnem/S, Novi Stifci, Gornjem gradu, Bočni, Šmartno/Dreti, Rečica/S, Nazarjah in Mozirju. Predavanje bo obsegalo 3 šolske ure. Pouka je oproščena mladina do 16 let starosti, učenci in študentje, ženske nad 55 let in moški nad 60 let starosti. Za vojaške obveznike in vse ostale delovne ljudi in občane je pouk obvezen. V spomladanskem delu predavanj leta 1982 bosta organizirani še ostali dve temi in sicer:

1. Mobilizacija v različnih pogojih;
 2. Diverzantsko delovanje.
- Vsak obveznik pouka bo na predavanje vabljen in se je dolžan pouka udeležiti.

ODDELEK ZA LJUDSKO OBRAMBO SKUPŠČINE OBČINE MOZIRJE

Naši taborniki v Savudriji

Uspešno sodelovanje tabornikov

Letos poleti je nad petdeset tabornikov „Odrede bratov Kraigher“ iz Nazarij ter 34 članov taborniške organizacije iz Gornjega grada deset dni taborilo v „Kajuhovem taboru“ v kampu „Borozija“ v Savudriji. To jim je omogočilo uspešno sodelovanje s taborniki iz Zagreba in Velenja, slednji imajo namreč v zagrebškem kampu v Savudriji urejen svoj tabor. V juliju je zato na povabilo naših tabornikov taborila v taboru „Bratov Kraigher“ v Sentjanžu večje število tabornikov iz Zagreba, ki so bili navdušeni nad lepoto naše doline ter nad gostoljubnostjo prebivalcev Sentjanža. Zato se bodo nedvomno tudi v bodoče še radi vračali.

Po mnenju vseh je bilo taborjenje v Savudriji zelo prijetno in uspešno. V nazarski skupini so bili tudi predšolski otroci, ki jih je vodila Ivanka Žvipejl, taborovodja je bila prizadevna Janja Pikel, starešina tabora pa Janez Pešnik. Gornjegrajske tabornike sta vodili Jožica Purnat ter Mira Skok. Marsikateri Murn, Medvedek ali pa Cebelca se je v teh dneh naučil plavanja, na programu pa so bile tudi druge taborniške veščine.

Ob dnevu graničarjev so člani nazarskega odreda obiskali karavlo v Savudriji, kjer so jih tamkajšnji pomorski graničarji ter njihove starešine pristrčno sprejeli. Obe skupini tabornikov sta obiskali tudi Piran, si ogledali mesto ter akvarij. Taborjenje se tudi letos udeležili člani Radjokluba Mozirje, ki so vse dni vzdrževali redne zveze z Mozirjem ter prenašali v obe smeri sporočila ter informacije. Tovrstno sodelovanje se nadaljuje že več let in tudi med taborniki so že radioamaterji s položenim operaterskim izpitom.

Nedvomno zaslužijo vsi, ki z vso zavzetostjo in navdušenostjo delajo z mladimi v tako pomembni organizaciji, kot je taborniška, vse priznanje in podporo. Prav tako pa je tudi nujno vse porajajoče se probleme v okviru same organizacije reševati z vso ustrežno širino in strpnostjo ter tovariškimi odnosi. Vse to bo tudi omogočalo še nadaljnji uspešni razvoj taborniške organizacije na našem področju, saj le-ta opravlja nenadomestljivo vzgojno delo med našo mladino.

LUDVIK ES

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE MOZIRJE

RAZPISUJE

I. na podlagi pravilnika o kreditiranju stanovanjske graditve n a t e č a j

Za posojila za nakup družbenih najemnih stanovanj v organizirani graditvi, ki bodo dokončana v letih 1981 — 1983 na podlagi programa stanovanjske graditve Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Mozirje.

Razpisana natečajna vsota znaša 4.765.000 din

1. Posojilo za nakup družbenih najemnih stanovanj v Solčavi in Mozirju lahko najamejo temeljne in druge organizacije združenega dela ter druge samoupravne organizacije, ki združujejo sredstva za stanovanjsko graditve po samoupravnem sporazumu o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Mozirje za obdobje 1981 — 1985.
2. K vlogi za natečaj za najem posojila morajo organizacije priložiti:
 - sklep organa upravljanja o nakupu stanovanj z navedbo števila stanovanj in lokacije,
 - sklep organa upravljanja o najemu posojila in o zagotovitvi sredstev za plačilo lastne udeležbe ter o zagotovitvi rednega odplačevanja najetega posojila.
3. Za lastno udeležbo se štejejo samo likvidna sredstva sklada skupne porabe. Lastna udeležba se mora plačati ob sklenitvi pogodbe o prednostni pravici nakupa oz. kupoprodajne pogodbe s stanovanjsko skupnostjo. Posojila po tem natečaju se bodo odobrila le kreditno sposobnim organizacijam.
4. Natečaj traja do 15. 11. 1981.
5. Vloge za priglasitev na natečaj srejemajo strokovne službe Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Mozirje.

II. Na podlagi pravilnika o pogojih in merilih za pridobitev posojil iz združenih sredstev vzajemnosti v občini Mozirje n a t e č a j

Za posojila za gradnjo, nakup in prenos stanovanj in stanovanjskih hiš v zasebni lasti.

Natečajna vsota znaša 109.000,00 din (ostanek iz leta 1980).

1. Posojilo po tem natečaju lahko dobijo delavci:
 - ki so zaposleni v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela ter delovnih skupnostih in združujejo sredstva na podlagi samoupravnega sporazuma o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Mozirje,
 - ki namensko varčujejo pri banki,
 - in se njihova gradnja šteje za družbeno usmerjeno gradnjo in so zavezanci za plačilo komunalnega prispevka.
2. Skupna vsota posojil, ki jih dobi delavec, ne sme presegati:
 - pri nakupu etažnega stanovanja 80 %
 - pri blokovni — zadržni gradnji 80 %
 - pri zadržni gradnji 75 %
 - pri gradnji individualne stanovanjske hiše 60 % in
 - pri prenovi stanovanj in stanovanjskih hiš 60 % predračunske vrednosti oz. končne cene po kupoprodajni pogodbi stanovanja ali stanovanjske hiše ob upoštevanju standardne stanovanjske površine.
3. Prednost za posojilo ima delavec, ki:
 - ima nižji povprečni osebni dohodek na člana družine,
 - kupuje ali gradi stanovanje oz. stanovanjsko hišo v okviru zadržne stanovanjske gradnje,
 - kupuje standardno stanovanje,
 - in ki bo z nakupom, dograditvijo ali prenovi stanovanja oz. stanovanjske hiše sprostil družbeno stanovanje, ki po stanovanjskih standardih ni ustrezno za njegovo družino.
4. Posojila po tem natečaju se dajejo največ za dobo 19 let s 4 % obrestno mero. Po preteku 10 let od začetka odplačevanja posojila se obrestna mera za neodplačani del posojila poveča na 6 %.
5. Natečaj traja do 30. 11. 1981.
6. K vlogi za natečaj za najem posojila morajo prosilci priložiti:
 - potrdilo o letnih dokazljivih dohodkih vseh članov družinskega gospodinjstva za preteklo leto,
 - potrdilo o premoženjskem stanju in številu družinskih članov,
 - gradbeno dovoljenje oz. potrdilo, da le-to ni potrebno,
 - zemljiškopravni izpisek,
 - projekt stanovanjske hiše (na vpogled).
7. Vloge sprejemajo strokovne službe Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Mozirje.

Osnovna šola Mozirje, bo na podlagi Zakona o osnovni šoli, vpisovala otroke v 1. razred za šolsko leto 1982/83 po naslednjem razporedu:

- za šolo Mozirje:
 - 9. novembra 1981 od 7. do 14. ure
 - 10. novembra 1981 od 14. do 18. ure
 - za šolo Nazarje:
 - 11. novembra 1981 od 7. do 14. ure
 - 12. novembra 1981 od 14. do 18. ure v šoli Nazarje
 - za šolo Rečica:
 - 13. novembra 1981 od 7. do 14. ure
 - 16. novembra 1981 od 14. do 18. ure v šoli Rečica
 - za šolo Šmihel:
 - 17. novembra 1981 od 8. do 14. ure v šoli Šmihel
 - za šolo Lepa njiva:
 - 18. novembra 1981 od 8. do 14. ure v šoli Lepa njiva
- Pri vpisu boste potrebovali rojstni list otroka.

Komisija za delovna razmerja TDO „Savinja“ Mozirje

OB JAV L J A
prosta dela in naloge za:

1. dva prodajalca tehnične ali mešane stroke (OD 8.700.— din mesečno brez učinka)
2. enega skladiščnega delavca (OD okrog 7.800.— din mesečno brez učinka)

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje zahteve: pod 1) da je KV prodajalec tehnične ali mešane stroke, prednost imajo kandidati z nekaj let delovne prakse pri prodaji gradbenega in instalcijskega materiala. Nastop dela takoj ali po dogovoru; pod 2) da ima najmanj 6 razredov osnovne šole, da je fizično močan in, da ni zdravstvenih zdržkov za delo pri živilih. Nastop dela takoj ali po dogovoru. Pismene prijave z obvezno priloženimi dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev, sprejema splošna služba TDO „Savinja“ Mozirje. Delo bo sklenjeno za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Prijave v vložiti v 15 dneh od dneva objave prostih del in nalog. O rezultatih prijave na objavo bodo kandidati obveščeni najkasneje v 15 dneh po preteku objave.

Posvet predsednikov KK SZDL

16. t. m. so se na Ljubnem ob Savinji zbrali na delovnem posvetu predsedniki krajevnih konferenc SZDL. Posvet je organizirala občinska konferenca SZDL z namenom, da odgovorne za delo organizacij socialistične zveze v krajevnih skupnostih seznanji z najaktualnejšimi nalagami SZDL v tem času. Dogovorili so se o nalogah v zvezi s pripravami na volitve, o vsebinskih, kadrovskih in organizacijskih pripravah na programske seje krajevnih konferenc in spregovorili o družbenoekonomske situaciji v SFRJ in aktualnih nalogah družbenopolitičnih organizacij v zvezi s tem. Beseda

je tekla tudi o drugih spremljajočih obveznostih, ki jih morajo krajevne konference SZDL opravljati. Ugotovili so, da je evidentiranje kandidatov za volitve, ki bodo prihodnje leto že v glavnem opravljeno, vendar pa morajo sezname evidentiranih ponovno oceniti in uskladiti z delovnimi organizacijami. Letos že drugi bodo v vseh krajevnih konferencah izvedli programske seje na katerih bodo predvsem ocenili enoletno delo, zastavili program za prihodnje leto in ocenili družbenoekonomske razmere v posamezni krajevni skupnosti.

REZIKA PLAZNIK

Kako do dopolnilne pokojnine?

Sklad za vzajemno pomoč samostojnih obrtnikov s sedežem v Ljubljani in njegova dejavnost segata v leto 1956. Ustanovili so ga iz občutka potrebe slovenski obrtniki sami.

Njegov cilj je plemeniti, združiti v članstvo sklada vse samostojne obrtnike, gostince, avtoprevoznike in v njihovi dejavnosti sodelujoče družinske člane ter jim po načelih vzajemnosti in solidarnosti omogočiti starostno, invalidsko ali družinsko pokojnino. Zakonito osnovno za svojo dejavnost ima sklad v 391 čl. zakona o združenem delu in v Uredbi o skladih za vzajemno pomoč iz leta 1956.

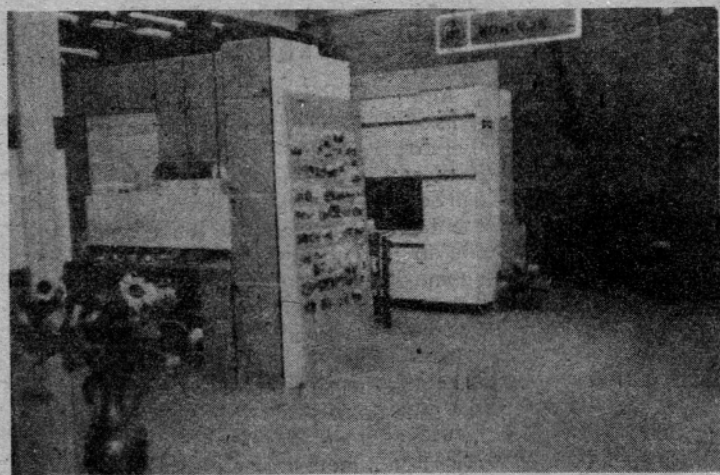
Skladova pokojnina je povsem neodvisna od pokojnine Skupnosti invalidskega in pokojninskega zavarovanja. Pokojninske osnove pri obveznem zavarovanju ne morete določiti sami, ampak je odmerjena po vašem čistem dohodku, ki ga ugotavlja davčna uprava, vsled tega je še toliko pomembnejše dopolnilno pokoj. zavarovanje pri skladu in pravilna izbira zavarovalnega razreda. S tem si namreč povsem sami usmerjate svoj življenjski standard za starost in za primer invalidnosti. Obrtniki, mlajši od 40 let ob vstopu v sklad imajo ves čas zavarovanja 15 % popust na pokojninski del prispevka, mlajši člani od 30 let pa imajo ob vstopu v sklad ves čas zavarovanja celo 35 % popust na pokojninski del prispevkov. Skladova pravila so urejena tako, da tisti, ki se je danes

učlanil in nato zaradi nezgode pri delu postal popolni invalid lahko že naslednji dan pridobi pravico do uživanja dosmrtno invalidne pokojnine in nato še njegovi upravičeni svojci. Ker je čakalna doba le 5 let je omogočeno včlanjenje in pridobitev pokojnine tudi 50 in več let starim obrtnikom, ki med čakalno dobo dopokupijo zavarovalna leta.

Sklad povprečno letno zvišuje cca 27 %, kar pomeni podvojitev pokojnine v nepolnih štirih letih. Hkrati pripominjamo, da sklad s izplačevanjem pokojnine vrne članu vse njegove plačane prispevke že v povprečno 4 letih, potem ne moremo mimo ugotovitve, da je skladovo zavarovanje res smotrna naložba, ki prinaša dolgoročne koristi. Vsi člani sklada, ki so včlanjeni določeno dobo si lahko iz sklada pridobijo potrebne kredite za njihovo redno dejavnost (nabava osnovnih sredstev, adaptacije in novogradnje poslovnih prostorov itd.).

Vsem tistim, ki do danes niso imeli priložnosti podrobneje spoznati skladove dejavnosti priporočamo, da se pri našem združenju oglasijo, kjer vam bomo nudili vse informacije o prstovlojnim dopolnilnem pokojninskem zavarovanju. V bližnji prihodnosti pa vas bo obiskal skladov predstavnik za vaš okoliš in je vredno, da se z njim posvetujete in dopolnilno zavarujete.

Obrotno združenje Mozirje

V oddelku za pohištvo

Odslej nakupi doma

Z odprtjem nove blagovnice v Mozirju odpadejo neljuba potovanja v druge kraje, ki so nudili našim kupcem večjo izbiro. To sedaj ni več potrebno, meni vodja komercialne pri Savinji Milan Sepec. Založenost trgovine je takšna, da ta trditev utemeljuje.

Strokovnjaki, ki so si blagovnico ogledali zatrujejo, da je založenost vsestransko ustrezna in gre torej podjetju Savinja glede tega priznanje. Da bi se vendarle potrošniki v dolini seznanili z napori delovnega kolektiva je Milan Sepec opisal blagovnico in njeno ponudbo. V prvem nadstropju je moški oddelki, ki ponudi kupcu vse od oblačil perila in obutve. Izбира je pestra tudi glede na zahtevnost blaga. Še bolj bogata pa je izbira na ženskem oddelku. Saj so ženske, kot trdi naš sogovornik boljše, vendar pa tudi zahtevni kupci. K temu je treba dodati še to, da sodobna konfekcija lahko obleče vsakogar, se pravi, da je sestav velikosti ustrezen še tako posebni zahtevi. V otroškem oddelku lahko

najdete vse potrebno za otroke od dojenčka do 16. let starosti. Seveda tudi igračke in vozičke. V metražnem delu manufakture je moč kupiti vse vrste blaga in potreben pribor.

Tudi volna vseh barv in kakovosti je na voljo. Oddelek papirnice še ni tak, kot bi bilo potrebno, ker je sedanja rešitev le začasná. Vendar pa je v zalogi vse potrebno za šolo in pisarno. Bogata izbira je tudi v usnjeni galanteriji. V tem nadstropju najdete tudi steklo od kristalnega do navadnega in porcelan pa še kotiček za darila, ki je vedno bogato založen. Če pa želite izbrati pohištvo, svetila, talne obloge, zavese in odeje pa se morate potruditi v drugo nadstropje, kjer vas čaka široka ponudba izdelkov najboljših izdelovalcev tega blaga. Najbrž je prav, da poudarimo načelo kolektiva po katerem naj kupec za vsak žep primerno nabavi. Se pravi, poskrbeli so za zahtevne in tudi manj zahtevne potrošnike! Cene so v glavnem postavljene s strani proizvajalca in so torej take, kot kje drugje.

Šola naša skrb

Že leta nazaj si šolniki prizadevajo uskladiti delo šole s potrebami časa. To pa pomeni vsebinski premik, ki je mogoče le ob širšem sodelovanju prebivalstva. Naj spomnimo na stališča, ki jih je pred leti sprejelo predsedstvo SZDL Slovenije, ko je nedvoumno pozvalo k usposabljanju mladih za življenje, se pravi, da mora poleg učenja biti v šolah še mnogo tistega, kar usposablja mladega človeka za naloge v samoupravnem življenju.

Vodstvo osnovne šole Mozirje je skicalo sestanek s predstavniki družtev in krajevnih skupnosti za območje na katerem šola deluje. Krajevne skupnosti Mozirje, Nazarje in Rečica so bile dobro zastopane. Za pa se razgovora niso udeležili mnogi javljani, kar kaže še vedno na zastalo miselnost, češ šola se nas nič ne tiče!

Ravnatelj Anton Venek je pojasnil navozčim, da gre za napore šole vsestransko učno—vzgojno delovati, pri čemer pa je potrebna pomoč strokovnjakov iz delovnih organizacij in tudi družtev. Če se je doslej šola usmerjala pretežno v tako imenovano „kulturno“ dejavnost bo treba spričo zahtevnega usmerjenega izobraževanja zastaviti delo celoviteje, se pravi bolj življenjsko. Šola torej ne more ostati zgolj skrb prosvetnih delavcev, ampak se morajo v delo z mladimi vključiti tudi ljudje iz delovnih sredin. V odkriti razpravi so razčistili nekatere nejasnosti in prišli do sklepa, da bo treba šolam pomagati kjer se da in da mora to postati redna oblika sodelovanja na vseh ravneh družbenega življenja.

Verjetno je le staršem znano, da se v šolah odvijata vrsta prostovoljnih dejavnosti. Prav z njimi naj se odpirajo mlademu človeku spoznanja na katero bo naletel pozneje na vsak korak. Za delo z mladimi pa primanjkuje ponekod kadra, oziroma se šole prav namenoma ozirajo po tako imenovanih zunanjih sodelavcih. Zakaj namenoma? Zato, da bi ljudje iz proizvodnega dela prinesli nekaj vzdušja med mlade, ki je prisotno v delovnih kolektivih. Pa tudi tehnične stvari ne gre zanemarjati! Ta prizadevanja šolskih kolektivov so ponekod uspešna, drugje pa manj.

Kultura pa taka

Po vseh krajih v naši občini lahko vidimo omarice raznih družtev, kjer si določeno društvo, oziroma sekcija prizadeva, da bi krajanom in turistom prikazala svoje delovanje. Tako bi bilo vse lepo in prav, če ne bi te omarice posameznikom bile v napoto. Najpogosteje lahko vidimo razbita stekla. Kot primer lahko navedem omarico kinosekcije v Mozirju, kjer je „nekdo“ v mesecu dni kar dvakrat razbil steklo. Ta primer pa ni osamljen, kajti podobne pri-

mere lahko vidimo tudi po drugih krajih v naši dolini. Čeprav stojijo omarice na najbolj prometnih predeh, ostane navadno tisti, ki razbije steklo neznan. Nobeden pa ni videl pa čeprav sredi dneva. Verjetno se ta človek ne zaveda da s takim dejanjem dela škodo sebi in skupnosti. Na koncu pa se mi postavlja še vprašanje kdo so ti vandalisti, ki nimajo nobene kulture, kajti kulturni človek kaj takega nikoli ne bi naredil.

M. S.

Znanilka pomladi

Od besed k dejanjem, tako so odločili med prvimi Velenjčani. Ob poimenovanju mesta po Titu in obenem občinskemu prazniku je bila sama slavnostna seja občinske skupščine. Osrednjo praznovalo, združeno z velikimi stroški pa so odpojevali! Hkrati želijo, da ne bi bili glede tega izjema, ampak da bi jim sledili tudi drugi.

poti k stabilizaciji, čestitamo in želimo posnemanja v najširšem obsegu.”

Bliža se 29. november — dan republike, kmalu bo novo leto, ki smo ga doslej praznovali, da je „od miz teklo“... Na Ljubnem že razpravljamo o tem, da bi namesto raznih novoletnih srečanj, obdarili tiste, ki so najpogostejši — socialno prizadete. Tiste, katerim je edini vir preživljanja mesečna socialna podpora v znesku din 2000,—!

M. I.

Letošnji tekmovanja gasilcev

Občinska gasilska zveza Mozirje je letos organizirala v mesecu juniju gasilsko člansko tekmovanje v Lučah ob Savinji, v mesecu septembru pa pionirski in mladinski tekmovanje v Gornjem gradu. Obe tekmovanja sta bili organizirani v počastitev 40. obletnice vstaje jugoslovanskih narodov in narodnosti.

jevne organizacije SZDL Gornji grad in predsednik Obč. GZ Mozirje, ki sta zaželela tekmovalcem dosti uspeha ostalim prisotnim pa dobro počutje. Nato je pozdravil tekmovalce poveljnik Obč. GZ Matjaž Franc in dal potrebna navodila za tekmovanje. Vrstni red tekmovalnih desetin je določil žreb.

Na gasilskem tekmovanju članov in članic v Lučah ob Savinji 21. junija je nastopilo 18 desetin, od teh tudi ženski desetini iz Gorice ob Dretu in Radmirje. Od vseh gasilskih društev na tekmovanju ni nastopilo GD Smartno ob Dretu, medtem, ko je GD Gorica ob Dretu usposobilo tri desetine, Mozirje in Radmirje pa po dve.

Po zaključku tekmovanja so bili objavljeni rezultati, ki so bili po posameznih skupinah naslednji: **MLADINCI:** 1. mesto desetina Gornji grad, 2. mesto desetina Nazarje, 3. mesto desetina Rečica ob Savinji

MLADINKE: 1. mesto desetina Mozirje, 2. mesto desetina Gornji grad, 3. mesto desetina Gorica ob Dretu

PIONIRJI A SKUPINE: 1. mesto ženska desetina Gorica ob Dretu, 2. mesto moška desetina Gornji grad, 3. mesto moška desetina Nazarje
PIONIRJI B SKUPINE: 1. mesto desetina Gornji grad, 2. mesto desetina Nazarje, 3. mesto desetina Pobrežje

Tekmovanje je lepo uspelo, saj je nastopilo 180 tekmovalcev in tekmovalk. Od ženskih desetin je dosegla prvo mesto desetina iz Gorice ob Dretu, drugo pa Radmirje. Od moških desetin je dosegla prvo mesto druga desetina iz Gorice ob Dretu, drugo mesto prva desetina iz Gorice ob Dretu, tretje mesto pa desetina iz Luč ob Savinji. Ostale nastopajoče desetine so dosegle manjše število točk. Tako je zadnje mesto ostalo desetini GD Smartno ob Dretu, ki se tekmovanja ni udeležilo.

V tej skupini sta tekmovali še dve ženski desetini. Od teh je dosegla prvo mesto desetina iz Pobrežja, drugo mesto pa desetina iz Luč ob Savinji. Tekmovalne desetine so prejele za 1., 2. in 3. mesto pokale s priznanji, ostale desetine pa samo priznanja za udeležbo.

Se živahnejše je bilo pionirsko in mladinsko tekmovanje 20/9—1981 v Gornjem gradu, kjer je nastopilo kar 28 desetin — 280 tekmovalk in tekmovalcev.

Tekmovanje je lepo uspelo, določen delež k dobremu razpoloženju pa je prispevalo tudi lepo vreme. Pri tem je omeniti, da je pred dobrimi desetimi leti tekmovalo le šest pionirskih in mladinskih desetin, letos pa kar 28, kar je lep uspeh na področju gasilstva.

H. F.

O hribovskih kmetijah

Ovira vsem vrstam govedore je tudi prestrmo kmetijsko zemljišče. To pride posebej do izraza v večjem delu hribovskega zaledja Ljubnega, v delu Solčavskega, Lučke pokrajine ter gornje in spodnje Zadrecke doline. V strmih svetih je onemogočen moderni pašno-košni sistem, ki je najracionalnejša izraba travnega sveta. Tudi ni malo področij, kjer je kmetijsko zemljišče tako strmo, da težka goveja živina pri paši uničuje rušo.

Modernizacija govedore je med drugim vezana tudi na pitno vodo v hlevu, ki jo rabijo napajalniki, molzni stroji in mlekarice. Pitne vode na veliki večini hribovskih kmetij obravnane pokrajine ne primanjkuje; izjema so kmetije na Mozirskem Dobrovju, kjer imata danes hišni vodovod le dve kmetiji in redke posamezne kmetije drugod v hribovskem svetu, ki so na apnencu. Skoraj vse hribovske kmetije imajo studenčnico in lastna vodna zanjeta. Le nekaj je kmetij, ki imajo skupinski vaški vodovod (del smihelskih kmetij), v bolj strnjatih področjih hribovskih kmetij ima več kmetij skupno zajetje, dve kmetiji v Logarski dolini pa sta priključeni na vodovodno zajetje karavle. Urejena preskrba z dobro in obilno pitno vodo ter z zadostnim pritiskom je hribovskim kmetijam čedalje bolj potrebna, saj si modernizirajo tudi gospodinjstva; predvsem pa je pomembna tistim, ki se usmerjajo v kmečki turizem.

V zvezi s pitno vodo velja opozoriti na pojav njenega onesnaževanja, ki se, žal že javlja tudi na hribovskih kmetijah. Z narastom števila moderniziranih hlevov na splakovanje je čedalje več travnih površin za gnojeko. S padavinami pronica gnojek v tla, in zgodi se, da pride v stik z izvorno vodo, ki jo okuži s črevesnimi bakterijami, taki primeri so že bili zabeleženi. Vsi izviri pitne vode, ki so v območju kmetijske zemlje, so zato v potencialni nevarnosti za okužbo. Pred tovrstnimi okužbami pitne vode so varni le izviri nad naseljitveno mejo in tisti, ki so toliko oddaljeni od zgornjih kmetij, da se talna voda do izvira očisti. Pri urejanju preskrbe s pitno vodo bi morali hribovski kmetje računati z nevarnostjo okužbe, zato bi bile najnevečkratne bakteriološke analize vode. Kalnost izvirkov ob močnem deževju, ki je v hribovskem svetu pogost pojav, je v večini primerov anorganskega izvora in je zato manj nevarna, saj je prehodnega značaja, medtem ko ima okužba z gnojekovo trajnejši značaj. Tudi stari način gnojenja s hlevskim gnojem je za okužbo pitne vode manj nevaren od gnojekve.

Z intenzifikacijo govedore si je že znatno število hribovskih kmetij precej opomoglo. Na tem so vse usmerjene kmetije, teh pa je že preko 35% vseh, oziroma 41,2% podrobneje obravnavanih hribovskih kmetij. Že sedaj, ko je krepitev usmerjenih hribovskih kmetij šele v začetni fazi, je njihov dohodek v primerjavi z neusmerjenimi hribovskimi kmetijami in s čistimi

kmetijami občutno višji, zlasti pa še v primerjavi s tistimi, ki niso zajete med podrobneje obravnavane hribovske kmetije. Te razlike so še toliko večje, če primerjamo z drugimi kmetijami pomembnejših hribovskih živinorejcev, ki so tudi v celoti usmerjene, še posebej, če imajo tudi nadpoprečen lesni etat; od

neusmerjenih se kosajo z njimi samo tiste hribovske kmetije, ki imajo zelo velik etat in malo kmečkega prebivalstva.

Danes merimo napredek hribovske kmetije po stopnji razvoja živinoreje oziroma vrednosti njenih za trg namenjenih proizvodov. Les je konstantna postavka, v osnovi pa naj bi služil le kot pomoč pri razvoju trznega kmetijskega gospodarstva (torej predvsem živinoreje), pri obnovi in modernizaciji kmečkega doma in eventualno pri uvajanju kmečkega turizma.

Napredek govedore je se na hribovskih področjih obravnane pokrajine čedalje bolj kaže tudi že navzven. Zaraščanje travnih, predvsem pašniških površin okrog kmetij je marsikje zaustavljeno, ponekod pa so travniki oziroma pašniki že otrobljeni in usposobljeni za ponovno kmetijsko izrabo. Javlja se tudi že prvi primeri krčenja gozdov ob kmetijah za pašniške oziroma travnike (Metulj, Hojnik, Povh); prvima dvema je zaradi narasta goveje črede začelo primanjkovati krme, Povh pa bo pogozdil na novo kupljeni pašnik stran od kmetije, del gozda nad kmetijo pa preuredil v pašnik. Tudi opuščene in zanemarjene planine nameravajo nekatere hribovske vaške skupnosti ponovno usposobiti za pašo; lučki kmetje npr. so to na planini Podvezak in Vodole že naredili. V zadnjem času pa je kmetijska zadruga pod ugodnimi pogoji začela s poskusi uvažanja ovčereje na hribovskih kmetijah, saj je ta panoga živinoreje skoraj popolnoma zamrlela.

Porast števila goveje živine je na nekaterih hribovskih kmetijah že dosegel zgornjo mejo zmogljivosti lastnih kmetijskih površin, ponekod pa jo je tudi že preselel. So primeri, da ima nekaj hribovskih kmetov v najemu pri dolinih travnike in njive za gojenje silazne koruze (Mavrič, Matijaž, Govc, Zgornji Belšek in še nekateri; Zgornji Belšek ima travnik celo v oddaljenem Radmirju), nekateri pa so kupili kmetijsko zemljo od lastnikov opuščenih bližnjih hribovskih kmetij (Mavrič, Kecej). Za ohranitev številne goveje črede in za neokrnjeno proizvodnjo mleka v zimskem času so potrebne obilne založbe suhe in po možnosti tudi silazne krme. Zgodnja in dolga zima, še posebej, če se zakasni pomladanska paša zaradi neugodnega vremena, kot je bilo to leta 1979, povzroči, da zmanjka marsikateremu živinorejcu krme, ki jo mora dokupiti, če hoče obdržati neokrnjeno govejo čredo; tako so morali na primer mnogi smihelski kmetje spomladi 1979 po seno v dolino.

(Nadaljevanje prihodnjic)

Med razgovorom z učenci v šoli Gornji grad

Trdne vezi

Občinska konferenca Zveze rezervnih vojaških starešin naše občine že nekaj let sem tesno sodeluje s tehničnim centrom kopenske vojske v Zagrebu. Letošnji obisk iz naše doline so gojenci in starešine srednje tehnične vojaške šole iz Zagreba vrnilo, ko so s posebnim avtobusom prispeli v Mozirje. Pričakali so jih predstavniki javnega življenja in rezervni vojaški starešine.

Najprej so jih povabili med učence mozirske osnovne šole. Tu so jim prosvetni delavci predstavili šolo in občino, nato pa so v prostem razgovoru odgovarjali na vprašanja o vojaškem življenju in izobraževanju. Učenci mozirske šole so bili radovedni, gojenci vojak pa so jim z veseljem odgovarjali in pojasnili njihov način študija in življenja v vojaškem internatu. Ob slovesu so mladi vojniki predali pozornostno darilo pionirski organizaciji šole. Prav pristočno je bilo nato srečanje v šoli Gornji grad. Tudi tu je deževalo vprašanj, razgovor je kaj kmalu stekel. Gostje iz Zagreba so si z zani-

manjem ogledali zakladnico v Radmirju in nadaljevali pot v Nazarje. V Glinu so jim pojasnili delo kolektiva in jim pokazali izdelovanje oplemenitenih ivernih plošč. Po kosilu so se poslovili in se odpeljali v Smihel. Mladi zadržniki so jim pripravili prisrčen sprejem, šolarji pa lep kulturni spored. Zaplesali pa so tudi nekaj narodnih plesov. Lovro Golčnik je mladim vojakom pripovedoval iz časov med vojno. Domačinom pa je lepo na harmoniko zaigral gojence vojaške šole. Ko so se zahvalili za lep sprejem so se zadržali na tovariškem srečanju z mladimi kraja in predstavniki družbenega življenja občine.

Predstavniki vojaškega šolskega centra v Zagrebu so ob odhodu pohvalili prizadevanje naših rezervnih vojaških starešin za negovanje dobrih stikov z vojaškim šolstvom in predlagali, da se sodelovanje v tej smeri mora nadaljevati, saj je po njihovih izkušnjah prav povezava z našo občino edinstvena in je lahko vzgled vsem drugim.

Mozirska šola pretesna

Res je od izgradnje šole v Mozirju malo časa, zato se sliši skoraj neverjetno — šolska zgradba je daleč pretesna. Človek bi dejal, da so se načrtovalci zmotili, ko so zagotavljali z novim šolskim poslopjem zagotovitev ustreznih delovnih pogojev za dolga leta v naprej. Vendar je treba vedeti, da takrat še niso mogli predvidevati raznih organizacijskih sprememb, ki so pozneje marsikaj spremenile. Tudi o celodnevni šoli ni bilo govora. Čas hitro teče, z njim pa tudi spremembe.

Osnovna šola Mozirje vključuje tudi šole Nazarje, Smihel, Lepo njivo in Rečico. Skupaj je na teh šolah 896 otrok s katerimi dela 60 prosvetnih delavcev. Samo v Mozirju je 589 učencev

in še oddelek posebne šole, ki je delal doslej v Nazarjah. Zaradi pomanjkanja prostora ostajata že sedaj dva 5. razreda na podružničnih šolah. 3 oddelki mozirske šole pa so si morali najti prostor v sosednjem vrtcu, ki še k sreči ni povsem zaseden. Ker pa sodoben pouk in vzgoja zahtevata vse več prostovoljnih dejavnosti, je na dlani velika stiska s katero se v mozirski šoli srečujejo.

Z nakazanim dejstvom se bo treba čimprej sprijazniti. Ukrepati bo nujno, saj morajo biti pogoji dela v šoli ustrezni, to pa je naša skupna skrb. Učni načrti so vse bolj zahtevni, zato pa morajo biti tudi vsi ostali pogoji dani, če hočemo, da bodo naši otroci v šoli uspešni.

Streliški seminar

Občinska strelska zveza Mozirje je pripravila na Smihelu seminar za strelske sodnike in strelske delavce v naši občini.

Kot vemo se je strelstvo v naši občini zelo razvilo in postaja važen dejavnik v obrambni vzgoji občanov. Mnoga tekmovanja in na sploh uspešno delo so že znane vrline naših strelcev. Prav zato je nujno vzgajati dober sodniški zbor, ki odloča o uspehih posameznikov in organizacij med seboj.

Seminar je bil dobro pripravljen, vodil pa ga je predsednik zveze strelskih sodnikov Slovenije Franc Titan. Obiskovalo ga je kakih 30 strelcev. Posebno so se razveselili obiska predsednika Strelske zveze Slovenije Edvarda Progarja, ki si je ob tej priložnosti ogledal vse strelske naprave v občini. Na seminarju so obravnavali poleg strokovnih veščin še zakon o nošenju orožja SRS. Morda še to, da je v naši dolini kar 31 usposobljenih strelskih sodnikov.

Planinci na delu

Zbrali so se na delovni akciji z namenom urediti okolje pred novo kočjo na Klemenčji jami. Za delo so prijeli člani društva Solčava, Ljubno in Mozirje.

Od stare kočje je ostalo še nekaj tramov ter drugega lesa. Vse to je 48 planincev lepo pospravilo. Tako je sedaj okolica nove planinske postojanke urejena. Seveda so prijeli za delo tudi v sami kočji. Treba jo je bilo temeljito počistiti in pripraviti drvarnico z drvni za

pozimi. Po petih urah trdega dela je bilo kaj videti. Namreč, delo so tako odlično opravili, da lahko s ponosom rečejo akciji — uspešna! Ob tem pa ne gre pozabiti vsestransko prizadevnost planincev ne glede na to, ali delajo na svojem območju, ali pa pomagajo sosednjemu društvu. Prav to je poudaril predsednik planinskega društva Solčava v svojih zahvalnih besedah vsem, ki so ta dan delali na Klemenčji jami.

M. A.

Mrliška vežica v Mozirju

Bralec I. M. iz Mozirja nam je v pismu sporočil željo mnogih krajanov, da uredništvo poizve kaj je z gradnjo mrliške vežice v Mozirju. Pri tem se sklicuje na naše pisanje pred letom dni, ko smo poročali o ukrepih krajevne skupnosti, da bi stvar premaknili z mrtve točke. Poudarja dalje, da gre vendarle za referendumsko obvezo, mimo katere ne moremo kar tako. Poleg vsega pa je v Mozirju ta gradnja nujna, saj naselje postaja vse večje in vse manj je možnosti, da bi umrli ležali v neprimernih stanovanjih, denimo v blokih. Pisec piše dalje, da so v nekaterih drugih krajih v dolini že daleč pred nami, kar meče čudno luč na največji kraj v občini, ki bi prvi moral poskrbeti za ureditev zgradbe, ki je predvsem velika potreba kraja in njegovih prebivalcev. Tako torej naš bralec.

Res je, da smo pred letom in še več pisali o tem, da je krajevna skupnost Mozirje določila posebno komisijo, ki naj pripravi vse potreb-

no za hitro ureditev vežice na pokopališču. Poročali smo tudi o ogledu in predlogih za rešitev prostorske stiske. Takrat je vse kazalo, da bodo tudi ustrezno ukrepali. Zakaj je stvar zastala smo vprašali predsednika sveta KS Mozirje inž. Karla Kopušarja.

Lokacijska komisija je opravila ogled na kraju samem. V njej so sodelovali strokovnjaki celjskega razvojnega centra. Določili so lokacijo mrliške vežice za katero je narejen idejni načrt. Upravni organ zahteva kar 13 raznih potrdil, oziroma soglasij, to pa seveda terja čas. Ker je zemljišče dokaj plazovito je stvar še toliko bolj zapletena. Potrebno so namreč tudi geološke raziskave. Kot je zagotovil predsednik sveta KS Mozirje inž. Karel Kopušar so prizadevanja za ureditev vseh soglasij v teku. Seveda se zavedajo, da je mrliška vežica v Mozirju zelo potrebna, zato bodo tudi storili vse, da bo kmalu prišlo do zidave.

Priprave na volitve

V majski številki Savinskih novic smo poročali, kako smo v naši občini zastavili program aktivnosti v zvezi s pripravami na volitve, ki bodo marca prihodnje leto.

Objubili smo tudi, da bomo občane večkrat seznanili s potekom predvolilnih postopkov. V tem času izvajamo fazo evidentiranja in ugotovljamo, da poteka tako, kot smo jo načrtovali.

Po posvetih aprila letos s predsedniki koordinacijskih odborov za kadrovska vprašanja in volitve so v vseh temeljnih organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih takoj pričeli z evidentiranjem možnih kandidatov za nosilce družbenih funkcij. Dogovorili smo se, da bomo v postopku evidentiranja kandidatov zajeli čimširši krog delovnih ljudi in občanov, za katere smatramo, da bi zaradi svojih moralnih, strokovnih, političnih in drugih vrlin lahko kot delegati zastopali posamezno organizacijo ali skupnost.

Evidentiranje posameznika pomeni priznanje za dosedanje delo in zaupanje delovnih ljudi in občanov, kjer delujemo.

Večina TOZD in KS že ima izdelane sezname predlaganih kandidatov, seveda pa se bodo ti sezname vse do kandidacijskih konferenc še dopolnjevali in spreminjali. Kandidate smo evidentirali v posameznih delih delovnega procesa, v družstvih in družbenih organizacijah itd.

V času od uveljavitve delegatskega sistema smo v naši

občini evidentirali 2458 kandidatov za člane delegacij in delegatov za skupščino družbenopolitične skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti. Samo v času od 30. 5. 1981 do 30. 9. 1981 pa smo evidentirali 502 kandidata. Od skupnega števila evidentiranih je 924 žensk, 522 mladih, 173 starejših nad 55 let, 361 članov zveze komunistov in 160 udeležencev NOB. Širina na novo evidentiranih kandidatov nam mora zagotoviti možnost za kadrovskega obnovo oz. preobrazbo najodgovornejših dolžnosti. Sprejeta stališča: več žensk, več mladih, več delavcev iz materialne proizvodnje na individualne družbene funkcije, ne moremo uresničiti in ne bomo mogli realizirati, če si podlage za takšno strukturo kandidatov ne bomo zagotovili že v fazi evidentiranja. Zagotoviti moramo kvaliteto strukture posamezne delegacije in s tem preko njih še kvalitetnejše samoupravno odločanje delegatskih skupščin.

Zato je pred nami naloga, da ponovno z vseh vidikov ocenimo predlagane kandidate, predno bomo pričeli s kandidacijskim postopkom. Ne sme nam biti vseeno, kdo bo nas zastopal v delegatskih skupščinah prihodnja štiri leta. Zato moramo evidentirati kandidate iz vrst družbeno angažiranih, sposobnih, samoupravljaju predanih in za gospodarsko stabilizacijo zavzetih ljudi.

R. PLAZNIK

MONTAŽNA GRADNJA „SMREKA“ Gornji grad p. o.

KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA

objavlja prosta dela in naloge

1. Delovna enota ŽAGALNICA:

a) dela na skladišču žaganega lesa — 1 izvajalec
b) vezanje žamanja — 1 izvajalec
c) odjemanje od strojev v žagalnici — 2 izvajalca
Pogoji: 1. a in c zahteva se ozko usmerjeni profil znanja, starost nad 18 let in psihofizična sposobnost
1. b delavec brez poklica, starost nad 18 let in psihofizična sposobnost

2. Delovna enota GRADBENIŠTVO:

a) montaža gradbenih objektov — 4 izvajalci
Pogoji: 2. a ozko usmerjen profil znanja, fizična sposobnost, sposobnost dela na višini (moški)
Osebnih dohodkov se obračunava po pravilniku o delitvi sredstev za osebne dohodke in skupno porabo. Delovna razmerja sklenemo za nedoločen čas.

Kandidati naj pošljejo prošnje na naslov: MONTAŽNA GRADNJA „SMREKA“ Gornji grad, Komisija za delovna razmerja. Vsi kandidati bodo o rezultatih pismeno obveščeni.

Mladi združniki v Novi Stifiti

Ohranjanje čistega okolja

Problem nastajanja odpadkov, njihovega odstranjevanja, organizirane odlaganja in ponovne uporabe ali predelave, postaja akutni problem varstva okolja v vseh urbaniziranih sredinah, s tem v zvezi pa je ozko povezano tudi pomanjkanje surovin.

S tem problemom smo se in se srečujemo tudi v občini Mozirje. Porast življenjskega standarda, uporaba vedno novih snovi, ki so postale nepogrešljive v našem vsakdanjem življenju, so povzročile tudi porast odpadnih snovi, ki jih je potrebno izločiti iz urbanega okolja in jih na primeren način odlagati na za to določena mesta.

Ureditev oz. rešitev tega vprašanja smo dosegli z izdajo Odloka o odlaganju in odvažanju smeti v letu 1977. Z njim smo uredili organizirano odvažanje smeti za skoraj celotno dolino, ali natančneje, v odvoz smo vključili vse kraje, ki se urejujejo z urbanističnimi in zazidalnimi načrti. Priznati moramo, da smo s tem naredili pomemben korak v smeri ohranjanja našega okolja, tako pa smo tudi pripomogli k ohranjanju tradicije Zgornje Savinjske doline, ki slovi kot ena najbolj čistih in naravovarstveno nedotakljenih dolin. Do tega časa smo lahko ob priliki sprehodov po naših gozdovih naleteli na kupe odpadnih snovi: deli avtomobilov, štedilnikov, pločevine, razne vrste in velikosti plastične, žice, pa tudi na mnogo katere organske odpadke. Podobna slika je bila tudi na naših travnikih in obrežjih rek. Ne smemo in ne moremo trditi, da še tudi danes ne naletimo na podobne primere. Toda tega je vedno manj, uspehi odvoza so očitni. Tako ugotavljajo pristojne inšpekcijske službe kot tudi občani sami.

Z namenom, da bi odvoz smeti kvalitativno in kvantitativno izboljšali, saj so nam to narekivale razmere in potrebe v okolju, smo pristopili k pripravi novega odloka o odvažanju in odlaganju smeti, ki smo ga sprejeli v letu 1980, v letošnjem letu pa smo pripravili tudi osnutek sprememb tega odloka. Razvoj gre svoje pot naprej, s tem pa se spreminjajo tudi same razmere in pogoji odvažanja smeti. Namen novega odloka, kot tudi spremembe odloka je, očuvati naše naravno okolje, v ta prizadevanja pa moramo v prvi vrsti vključiti vse naše krajevne skupnosti in delovne ljudi in občane živeče v njih. V krajevni skupnosti delovni ljudi in občani, organizirano preko obstoječih oblik samoupravljanja in odločanja uresničujemo svoje interese; odločajo o uresničevanju svojih pravic in dolžnosti, ena izmed temeljnih pa je, da vsi skupaj skrbimo za zdravo in čisto okolje. To mora preiti v našo zavest kot ena izmed poglobitvenih vsakdanjih nalog. Zato tudi hočemo, da je odlok oz. njegova vsebina izraz hotenj in potreb naših občanov, da je odlok kar

najbolj učinkovit in racionalen. Pristojne službe občinske skupščine že proučujejo osnutek sprememb odloka, kakor tudi vse prispele pripombe iz krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela. Njihova naloga je, da pripravijo predlog odloka, ki ga bodo do konca leta sprejeli zbori občinske skupščine. Predhodno pa je potrebno temeljito pretehtati vse prispele predloge in med drugim rešiti tudi problem centralnega odlagališča smeti.

Želimo navesti tudi nekaj konkretnih podatkov o odvažanju in odlaganju smeti. V občini Mozirje je vključeno v odvoz 2.193 gospodinjstev, kakor tudi vse OZD. Smeti se pobirajo od 115.509 m² poslovnih površin in 238.097 m² stanovanjskih in drugih površin v lasti občanov. Mesečno pobeze izvajalska OZD 935 m³ smeti iz kontejnerjev in 358 m³ smeti iz kant.

So zgoraj navedeni podatki, predvsem pa zadnji, dovolj zgovorni? Mislimo, da so. Odveč je vsaka beseda, če predpostavljamo, da bi se te smeti razgrnile po naši dolini. Zato smo prepričani, da kljub nekaterim pomanjkljivostim, ki nastajajo pri odvozu s strani izvajalca in kljub temu, da še vsi niso dovolj umeli potrebe in pomembnosti odstranjevanja odpadkov, da so občani Gornje Savinjske doline trdno odločeni varovati svoje naravno okolje. Naša naloga pa je, da se o načinu in pogojih tega odvoza temeljito dogovorimo na kar najbolj neposreden in demokratičen način.

Kot socialistična družba moramo pri varstvu okolja strmeti, da bo širjenje in poglobljanje kulture ohranjanja čistega okolja postalo predvsem preventivna in humana dejavnost. Zato to kulturo podružbljamo, jo širimo kot kolektivno pravico in dolžnost delovnih ljudi in občanov, OZD, samoupravnih organizacij in skupnosti, družbenih organizacij in društev, družbenopolitičnih skupnosti in krajevnih skupnosti, kot temeljnih celic našega življenja in dela.

Kultura ohranjanja čistega okolja mora biti v zavesti ljudi in je splošni del človekove kulture. Le-ta pomeni aktiven odnos do našega okolja, po drugi strani pa vzdrževanje od posegov v življenjsko okolje in pripravljenost, da se to okolje vedno znova ohranja.

SKUPščINA OBČINE MOZIRJE

Teritorialci so po borbi s skupino diverzantov dobili pomoč posebnega oddelka milice

Smo pripravljene?

Pretekli mesec je bila večina naših krajevnih skupnosti in temeljnih organizacij združenega dela na njihovih območjih vključena v vajo, ki je potekala pod nazivom „SAVINJA – 81“. Tokratno preverjanje naše obrambne organiziranosti in usposobljenosti posameznih sestavnih delov naše splošne ljudske obrambe je bilo nekoliko drugačno, kot smo ga običajno vajeni.

Ponekod so se pojavili propagandni lepaki in parole z različno vsebino. Nekateri občani so prejeli propagandna pisma ali grozilne telefonske pozive. V stopnjevanju te aktivnosti smo predvidevali tudi možnost diverzantskih akcij. Tako se je na območju KS Nazarje pojavila tudi diverzantska skupina, ki je poskušala z diverzantskimi akcijami ogroziti industrijske objekte v tej KS. Organi varnosti so s pomočjo občanov hitro odkrili te oblike delovanja „plavega“. Komiteji za SLO in DS, od občinske ravni do KS in TOZD, so organizirali delo tako, da bi odkrili in onemogočili delovanje „plavega“. Z narodno zaščito smo zavarovali vse pomembne objekte in organizirali obveščevalno dejavnost. Posebne enote milice in teritorialne obrambe pa so se spopadle z diverzantsko skupino.

Šlo je za preverjanje naše organiziranosti in usposobljenosti za protispecialno delovanje. Sam pojem – specialno delovanje sovražnih sil ali agresorja – nam ni neznan, ker smo v okviru dosedanje obrambne vzgoje obravnavali oblike specialnih vojn in obrambe proti specialnim oblikam delovanja. Te oblike sovražnega delovanja, ki zajemajo politično-propagandne, diverzantsko-teroristične in druge subverzivne oblike delovanja proti našemu samoupravljemu socialističnemu sistemu in neodvisnosti, so stalno orožje sovražnih sil, naperjenih proti Jugoslaviji. Specialnih oblik sovražnega delovanja pa se bo verjetno posluževal vsak potencialni agresor. Š to vidi, da je nujno preveriti, kako smo vsi občani in še posebno odgovorni organi ter

varnostne in obrambne sile pripravljene za spopadanje s takšnimi oblikami delovanja sovražnika.

V tem oziru je bila pretekla vaja za večino nas novost in smo spoznali ter pridobili mnoge izkušnje, ki jih bomo s pridom uporabili pri nadaljnjem delu. Da še nismo v celoti dobro pripravljene so pokazala naša reagiranja na oblike propagandne aktivnosti v obliki lepakov, parol, propagandnih pism in grozilnih telefonskih pizgov. Nismo odkrili vsega gradiva, ki ga je nasprotna stran pustila na našem območju. Večina ljudi je sicer resno in prizadevno delovala na različnih zadolžitvah. Nemalo pa je bilo tudi drugačnih ponašanj, nad katerimi se moramo zamisliti. Nekateri mislijo in s svojim ponašanjem kažejo, da je vse kar v različnih vajah počenjamo, odveč.

V takšnih sredinah je praviloma slabo rešeno vprašanje zavarovanja družbenega premoženja, ki je materialna podlaga za naše vsakdanje delo. Tudi na vaji so se v tem pogledu pokazale slabosti v pojmovanju in poznavanju vloge družbene samozasčite, vloge in nalog ter načina delovanja narodne zaščite. Ravno v narodno zaščito, kot najširšo obliko obrambnega organiziranja delovnih ljudi in občanov, v nekaterih KS in TOZD razporejajo malo ljudi. Na vaji se je pokazalo, da je na območjih delovanja diverzantske skupine manjkalo ljudi za delovanje v narodni zaščiti. Zato bomo v nadaljnjem usposabljanju dali še večji poudarek na področju družbene samozasčite, krepite narodne zaščite in na splošno obrambno ter samozasčitno ponašanje vseh občanov.

V vaji so sodelovali komiteji za SLO in družbeno samozasčito, narodna zaščita KS in TOZD, organi notranjih zadev in del enot teritorialne obrambe. Brez večjih predhodnih priprav so vsi navedeni dejavniki SLO učinkovito in dobro delovali kar kaže na že dobro izurjenost in pripravljenost za spopadanje s takšnimi oblikami sovražnega delovanja.

Turizem na več tirih

V občini si prizadevajo najti izhod iz težav pri razvijanju turizma, saj je naša dolina edinstvena krajina, ki bi ob ustreznem pristopu v tujem prometu lahko pomenila veliko več kot danes. Večkrat je bilo že ugotovljeno, da je marsičemu kriva razdrobljenost v ponudbi in zato tudi ni enotne poti, ki bi vodila k skupnim uspehom. Zakaj je tako, žal nihče ne pove glasno, vsi pa veči ali manj vedo, da je naša celokupna ponudba v širšem merilu zelo skromna in prav zato po obsegu prostora, s katerim razpolagamo majhna. Vse to pa narekuje dosledno enotno delo in vsklajevanje zmogljivosti.

Že davno smo prišli do spoznanja, da spriču vsega tega ne kaže ločevati razne vrste turizma in jih posebej ponujati. Skratka planinski, počitniški in kmečki turizem sodijo v enovito ponudbo, seveda mora biti ta dobro premišljena in pravilno tržno usmerjena. Primer Logarske doline nas ni izučil, tudi ne upadnje povpraševanja. Vejetno bi morali pri tem omeniti tudi Golte, ki se niso rodile pod srečno zvezdo. Posledice takšne nemogoče razdrobljenosti so jasne, so povsem negativne. Če pomislimo, da v našem turističnem prostoru kar 5 različnih upravljalcev turističnih zmogljivosti ponuja trgu usluge, nihče od njih pa ne vplaga v propagando in ostale dejavnosti, ki so v sedanjem času ostre tekme običajne, potem je na dlani, da velja izrek vsi vse – nihče nič!

Izvršni svet občine je večkrat obravnaval stvari in zadovoljilo gostinstvo podjetje Turist kot nosilca razvoja turizma v dolini. Upoštevalje pri tem dejstvo, da je podjetje majhno in ni sposobno večjih vlaganj, so se povezali z Merxom Celje, ki naj bi poskrbel za prijemljiv razvojni načrt turizma v občini. Tega bi moral pripraviti Razvojni center v Celju že pred časom ...

Velike nade v turistične kmetije so vprašljive ob neustrezni celoviti poslovni politiki. Ta pa ne more biti enotna in tako edino uspešna, če jo izvaja več kolektivov z medsebojno konkurenčnimi pogledi. Da je temu tako prča najnovejša samostojna turistična poslovalnica Izletnika v Mozirju. V nekih razgovorih so trdili, da bo šlo za izrazito prometno izpostavo. . . Danes pa je jasno, da ponuja Izletnik izlete po domovini in tujini, letni in zimski oddih, posebne prevoze z avtobusi, prodajo letalskih in drugih voznic, rezervacije in informacije. Torej gre za predmet poslovanja, ki kaže na širo turistično dejavnost. Le nekaj korakov naprej je poslovalnica Turista, ki naj bi po naših pričakovanjih združevala ponudbo doline in posredovala med posameznimi vrstami uslug. Kje so torej uresničena predvidevanja o skupnih naporih za razvoj tako važne gospodarske veje kot je turizem?

Pa še to! Rdeče dvorane na zadnji sestaneš sploh ni bilo! Sklicali so ga, da bi se pogovorili o skupni recepciji v Mozirju.

Kino Ljubno v novembru

- 5. XI. PLAVI VOJAK – ameriški film, vestern
- 7. – 8. XI. VLOMILEC NA PROSTOSTI – ameriški film, kriminalka
- 12. XI. GLOBINA
- 14. XI. POLNEŽNO POLGROBO – ameriški film, komedija
- 19. XI. KONVOJ – ameriški film, avanturistični
- 21. – 22. XI. FEDORA – ameriški film
- 26. XI. HIŠNI OBISKI – ameriški film, komedija
- 28. XI. PARIŠKI NORI KONJ – francoski film

Spomini, spomini ...

*Turobnost,
sivina,
grobovi,
tišina ...
DAN MRTVIH!
Spomini, spomini,
v jesenski tišini ...
Temne postave
ob grobih stojijo,
otožnih pogledov
molčijo, molčijo ...
DAN MRTVIH!
Grobovi so v cvetju,
svečke gorijo,
spomini na drage,
lica rosijo ...
DAN MRTVIH!
Koliko grobov
pa je sredi gozdov,
brez rož,
brez ljudi,
brez solz,
brez luči ...?
DAN MRTVIH!
Narava umira,
a vendar živi,
zimizelen in mah*

*te grobove krasijo;
drevje se sklanja
otožno šepoče,
zvezda na nebu
je plamenček sveče.
DAN MRTVIH!
Spomini, spomini
v tej sivi tišini ...
Tam so junaki,
tam njih grobovi,
borcev,
ki s puško
šli k zarji so novi.
Tam so skeleti,
v zemlji njih kri,
žrtve,
da mi
in naš narod živi!
DAN MRTVIH!
Naši spomini
so živi,
so z njimi ...
SLAVA VSEM PADLIM,
hvala in čast
njim, ki so dali
življenje
za nas! ...*

Š. PETEK

Bomo uspeli ohraniti naše hribovske kmetije?

Urednikova beseda

Najprej bi kazalo opozoriti, da naši bralci pozabljajo, da je 15. v mesecu rok za oddajo gradiva. Seveda je to skrajni čas, saj navadno že čez dva dni tiskamo glasilo. Ni odveč povedati, da je treba pred samo predajo gradiva v tiskarno še marsikaj pastoriti, zato je prav prispevke pošiljati prej. Glede slik je vseeno, če so črnebele, ali pa barvne.

Zaradi dostavljanja glasila velja dogovor, da se tisti, ki ga ne dobite obrnete na pristojno pošto. To bo najhitrejša pot za redno dostavo.

Ponovno prosimo pisce člankov, da se podpišejo s pravim imenom. Če ne želijo, da ime objavimo, ga ne bomo. Torej ni vzroka za anonimnost! Marsikaj bi lahko uredili v domačih krogih, če bi ne bilo toliko tistih, ki mislijo, da uredništvu ne smejo zaupati svojega imena.

Veliko dopisov so poslali krajani. Lok glede odvoza smeti. Nismo jih objavljali, ker se je pripravljala sprememba odloka, ki to ureja in ker so pristojni obljubili podati skupen odgovor. Stvari se urejajo z veliko mero razumevanja in upamo, da v bodoče ne bo glede tega hude krvi.

Nova značka

Planinci, ki so zadnje čase opravili Solčavsko planinsko pot „Po gorah okoli Solčave“ so bili prijetno presenečeni. Organizator Planinsko društvo Solčava je izdal novo spominsko značko. Prvotna značka je bila okrogle oblike, podobna je bila značkam, ki so bile v prodaji, kar je marsikoga spravilo v dvom, če je dejansko prejel spominsko značko. Nova značka je podolgovate oblike, zelo lepo izdelana z označbo 1. 1973.

Zal pa je ta pot še vedno premalo poznana in preslabo obiskana. Res je, da je zahtevna, da do posameznih točk ni mogoče z avtomobilom, je pa lepa. Je pot, ki nas popelje na vrhove okoli Solčave. Poti na te vrhove niso posebej označene, to so redne poti. Izhodiščne točke so iz vasi Solčava in iz solčavskih dolin: Robanovega kota in Logarske doline.

Obsega tudi 5 obveznih koč in če planinec želi pot opraviti vsaj deloma od gore do gore so na razpolago še tri kočice.

Vrhovi gora so Olšava, Raduha, Srelavec, Krofička, Ojstrica, Planjava, Brana, Turška gora, Stajerska Rinka in neobvezno Mrzla gora. Planinske kočice so: Koča v Podolševju, Grohot, Robanov kot, Koča pod Ojstrico na Klemenčji jami in Okrešelj. Neobvezno pa je Loka pod Raduho, Korošica, Kamniško sedlo.

Že samo naštevaje posameznih vrhov nam pove, da nam lahko pot

nudi izredne užitke, da spoznamo veličastne vrhove Savinjskih Alp. Zato bi bilo prav, da se v večji meri napotimo na te vrhove in da spoznamo tudi ta del Slovenije.

FRANC JEŽOVNIK

NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno – Izdaja SZDL občine Mozirje – Urejuje uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik Aleksander V. Idečnik – Tehnični urednik Niko Kupec – Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 830-040 – Žiro račun pri SDK ekspoziutra Mozirje

Š t e v i l k a 52810-637-55424 – Savinjske novice, glasilo SO Mozirje – Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 20. v mesecu – Stavek, filmi in prelom ČZP Dolenjski list Novo mesto – Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani – Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Kronika v zvoniku

Starejši ljudje v Mozirju so vedeli povedati, da je v kroglji zvonika shranjena vrsta zanimivih listin in vreden denar. Ko se je letos zvonik prekrival, so delavci res našli steklenico, ki je bila močno poškodovana. V njej so bili zapisi in nekaj denarja iz časa stare Avstrije in iz prvega obdobja stare Jugoslavije. Župnijski urad je dal vse skupaj na voljo arhivu Kulturne skupnosti. Naredil se je prepis listin, da se tako ohrani javnosti vsebina zapisov. Zal so bili nekateri listi papirja močno poškodovani, saj je bila steklenica očitno prestreljena med bojem za Mozirje. Kaj je torej bilo shranjenega v kroglji pod samim vrhom zvonika?

Prvi zapis iz leta 1887 je napisal takratni župnik v latinščini. Tisti v slovenščini je bil hudo poškodovan. Bolje se je ohranil novejši, izpod peresa Frana Vajda iz maja 1924.

Sestavek ima naslov „Kratka kronika našega trga 1887 – 1924“. Najprej je omenjeno, da je bilo ob prenovi zvonika l. 1924 najdeno v „kugli“ več starega denarja in dve listini, prvo je napisal takratni župnik Žehelj, drugo pa takratni župan Anton Goričar.

Opisan je potres na Veliko noč leta 1895, ki da je pustil v mnogih trških stavbah sledove in razpoke.

Leta 1900 je dobil trg Mozirje politično ekspoziuro, vendar jo je že leto kasneje izgubil, ker je postal takrat Gornji grad sedež sreza. Bajbe so si tržani močno prizadevali, da bi ta urad ohranili, pa jim to ni uspelo. O hudi suši v letu 1908 omenja zapis med drugim tudi to, da 65 dni poletnega časa ni deževalo, vendar je bila letina dobra, posebej pohvaljeno je vino!

Opisuje nato razmere med prvo vojno, ko so uvedli razne karte za

preskrbo prebivalstva. Količine živil na nje pa so bile iz tedna v teden manjše. Bila je huda lakota. Leta 1915, po vstopu Italije v vojno so uredili mnoge bolnišnice v Mozirju. V mozirski in ločki gmajni so postavili vojaške barake. V Mozirju so uredili tudi živnozdravstveno vojaško postajo, ki je imela na zdravljenju kakih 600 konj. V vojnem času so izvajali hude zaplembe živeža. Farni cerkvi so odvzeli tri zvonove in bakreno strešno prevleko zvonika.

1981 je napočil za trg velik trenutek – svoboda. Novo narodno državo so tu z navdušenjem sprejeli. Bile so velike prireditve in ustanovili so narodno stražo, ki pa ni imela kaj prida dela, ker je v trgu vladal red. Umika avstrijskih armad Mozirje ni občutilo, le manjši premiki vojakov so bili ob bojih za Koroško.

V gospodarskem pogledu je trg hitro napredoval. Takoj po vojni so ustanovili elektrarno, ki pa spočetka ni dobro delala. Leta 1920 so jo obnovili in odstranili ves voini material. Ustanovili so tudi lesno-obrtno zadruho.

Fran Vajd nato opisuje sestav občinskega odbora in spisek v vojni padlih fantov in mož iz Mozirja. Navaja imna obrtnikov, ki so popravljali cerkveni zvonik in župnišče. Po vojni se je v kraju močno razvila lesna trgovina. Pomembno pa se je dvignil tujski promet. V pripisu navaja Fran Vajd: „Ob začetku vojne z Italijo so pribežali k nam Goričani. Bili so zavedni Slovenci. Večina se jih je vrnila. . .“ Tudi ob tem popravilu zvonika so vložili v krogljo vse listine, denar in priložili nov zapis in primerke sedanjega denarja.

A. V.